

LAAT ONS GOD ZIEN

 Mag gaan zitten. Het spijt mij dat ik dat heb gedaan, Broeder Borders, maar er was een noodgeval net daar buiten, stervend aan kanker, en ik moest er gewoon bij komen. Gewoon . . . ik weet dat u mij daarvoor excuseert. Dus, het is in orde. Ik vond het jammer om laat te zijn. Ik had even een tijdje gewacht, om enkele vrienden te ontmoeten, en toen kwam ik dit geval tegen die net binnen gebracht werd, heel, heel slecht, ik moest er heel snel bij komen.

² Ik weet dus niet hoe te beginnen, deze namiddag. Ik dacht op weg hiernaartoe: “Wat zou ik kunnen zeggen tot een—een gehoor van mensen zoals dit?” Dit is voor mij een gedenkwaardige bijeenkomst geweest. En ik zeg dat niet gewoon omdat ik voor u sta. Ik zeg het omdat het uit mijn hart komt. En ik wil dat een ieder van deze predikers zal weten dat ik dit beschouw als een van mijn grootste bijeenkomsten die ik ooit heb gehad. Dat is juist. Vanwege uw fijne samenwerking is het bijzondere ervan. Ik heb het meegemaakt wanneer er . . . ik meer in het publiek had, grotere opkomst, maar ik zag nooit een samenkomst die ik ooit in mijn leven heb gehad met zo een liefelijk gemeenschap als wat ik heb gehad onder u broeders. God zegene u. Ik vertrouw erop dat uw kerken zullen groeien en uitbreiden tot er geen eind aan zal zijn. Ik bid dat God u in de bediening zal bewaren totdat Hij komt. Dit is mijn oprecht gebed voor u. En ik—ik heb het zelfs gehad dat ik meer predikers in samenwerking had, zoals soms in Afrika, India, enzovoort, wanneer wij er enkele honderden in een raad zouden hebben. Maar nooit zo’n tijd als, zo lijkt het, achter mij, één hart en eensgezind. Dat is echt wonderbaar. Ik waardeer dit, broeders. En ik zou zeker, wat ik ook ooit voor u zou kunnen doen, onthoud gewoon dat ik uw broeder ben. De nachten worden niet te donker, de regen zal niet te hard vallen, zie, ik zal alles doen wat ik kan om u te helpen dit geweldige Evangelie te bevorderen of om iets voor u te doen. God weze altijd bij u!

³ Ik wil ook zeggen, tegen mijn kleine broeder hier, Roy Borders, ik ken Broeder Borders maar een korte tijd. Ik wilde altijd iemand vinden die bijeenkomsten voor mij zou organiseren. Broeder Roy leek net de juiste man op de juiste plaats. Hij is geen prediker. Hij is een zakenman. Ik heb hem twee of drie samenkomsten laten organiseren, gewoon om te zien wat hij zou doen, en dit is de uitkomst: eendrachtig. En meestal, als een prediker komt om samenkomsten voor je te organiseren, wel, het is altijd dat een prediker het een of ander heeft, of hij heeft een leer of—of anders wat dat—dat hij wil presenteren. En hij komt onder een groep predikers en hij presenteert een leer, dan—

dan zit u in moeilijkheden. Ziet u? Dus is het beter voor een man die geen prediker is.

4 Tussen haakjes, toen ik binnenkwam, iemand vroeg mij, zei: “Broeder Branham, bent u Jesus Only, hoort u bij Jesus Only?”

5 Ik zei: “Absoluut niet.”

6 En zei: “Iemand zei dat u niet geloofde in spreken in tongen.”

7 Ik zei: “Ze kennen mij niet heel goed, dat is alles. Zeker geloof ik erin.”

8 Nu, en Broeder Borders is zeker een Christelijke meneer, heeft echt uitstekend werk gedaan. En ik dank met name Broeder Borders dat hij mij uitnodigde. Hij heeft heel veel smart gehad, veel problemen, maar hij heeft—hij heeft uitstekend gedaan. God zegene Broeder Borders, is mijn oprecht gebed.

9 Broeder Wagner, ik denk dat hij een soort voorzitter is, geloof ik. Hij is degene die ik altijd heb ontmoet, van het comité. Geweldig gedaan, net zoals hij het de andere keer deed, fijn. Hij nodigde mij uit naar zijn huis om met hem te zijn, te zitten in zijn huis. Ik wilde dat echt zo graag doen, ik kon het bijna voelen. Ik moest het afwijzen want ik dacht dat misschien, met deze wonderbare gemeenschap, dat ik naar een ieder van uw huizen zou willen komen, zie, zou graag een ieder van u willen zien. En ik—ik respecteerde uw gevoelens, en ik ben er zeker van dat Broeder Wagner verstonde hoe het nou eenmaal was, ziet u. Dat als . . . als ik naar Broeder Wagner zou gaan, zou ik graag naar een ieder van jullie willen gaan, op die manier. Als het mij niet lukt om dit te doen, Broeder Wagner, op een dag aan de andere kant, slechts aan de andere kant, wil ik duizend jaar, per persoon, met een ieder van u. Wij zullen Daar ginder dus gewoon een geweldige tijd hebben!

10 Broeder Toy, hij is echt, hij is gewoon . . . Ik snap het niet hoe hij zo vele dingen tegelijkertijd doet, maar hij kan echt heel veel gedaan krijgen. Ik zag hem onlangs bij het ontbijt van de Zakenlieden, hoe hij de rol op zich nam van prediker, diaken, zaalbewaarder en wat er zich maar ook verder voordeed en hij probeerde om alles te doen. Hij heeft de Heer lief. Ik had het voorrecht van zijn echtgenote te ontmoeten, en zijn liefelijke dochter en haar echtgenoot te zien zingen. Het was zeker inspirerend. Ik zei net tegen hem, enkele ogenblikken geleden: “Ze hoeven niet thuis te zijn, normaal werk te doen. Ze zouden buiten ergens op het evangelische veld moeten zijn, met zulke grote gaven.”

11 Zie, een ieder heeft, ik hoop dat ik niemand vergeet. De dame die het orgel speelt, de zangers, de koren, en alles wat er is geweest, ik waardeer het zeker met geheel mijn hart.

12 En de jongens hier, Gene en Leo, ze willen ook hun gevoelens aan u uitdrukken voor het kopen van de banden en de boeken en

het deel waarvoor zij moeten zorgen. Ik ontmoette hen net enkele ogenblikken geleden aan de deur en ik heb hen verteld dat ik hun gevoelens voor jullie mensen zou uitdrukken. Ze waarderen zeker alles dat jullie hebben gedaan om hen te helpen en de grote beweging van God.

¹³ En nu, dit komt van mezelf, mijn zoon, mijn vrouw, en mijn schoondochter, en allen. Velen, iemand heeft er gezegd: “Wie is Zuster Branham?” Dat is het meest verlegen meisje die ik in heel mijn leven ooit heb gezien. O, tjonge!

¹⁴ Broeder Art Wilson, ik ben er zeker van dat jullie hem allemaal kennen. Ik geloof dat het broeder. . . Nee, het was Broeder Jewel Rose, zei op een avond: “Wij zullen Zuster Branham op het podium laten komen,” en zij had bijna een hartaanval gekregen. Zij is gewoon. . . Zij is erg verlegen.

¹⁵ Lieverd, als je niet flauw zult vallen, zou je gewoon even een moment willen opstaan, zodat iemand kan zien wat een liefelijk meisje dat ik trouwde. In orde. [Samenkomst applaudisseert—Red.] Mijn schoondochter, Billy’s vrouw, Loyce, zou je even willen opstaan, Zus. Dat is Billy’s vrouw, [Samenkomst applaudisseert] en mijn schoondochter.

¹⁶ Velen van u hebben over Joseph gehoord. Nietwaar? De Afrikaanse mensen hebben hem onlangs een kleine jas met verschillende kleuren opgestuurd. Ik zag hem zes jaar voordat hij er kwam, toen de dokter zei dat wij nooit nog een baby zouden krijgen, dat wij het níét konden hebben. Onze kinderen moesten met de keizersnede komen. Mijn moeder, mijn vrouw haar familie is op die wijze, ze, hun baby’s zijn allemaal met een keizersnede. En de Heer vertelde mij dat ik deze baby zou gaan hebben, terwijl de dokter zei dat het niet kon gebeuren, zei dat het gewoon niet kon gebeuren. Ik zei: “Het zal hoe dan ook zijn.” En wij hebben vier jaar gewacht, nadat een visioen kwam dat ik een jongen zou hebben en ik zou “zijn naam ‘Joseph’ noemen.”

¹⁷ En daarna, er werd nog een meisje geboren. Iedereen lachte mij uit en zei: “U bedoelde ‘Josephine.’”

¹⁸ Ik zei: “Nee. Ik bedoelde ‘Joseph’, een jongen.” Hij zal misschien mijn plaats innemen wanneer ik heengegaan ben, als Jezus op Zich laat wachten. En nog vier jaar; toen was de dokter er absoluut zeker van dat er nooit nog een zou zijn; nog vier jaar, Joseph kwam eraan.

¹⁹ Ik zou je willen vragen, mama, als je hem even omhoog zou kunnen houden. Ik wil dat ze zien wat. . . Deze jongen is al, de geest van de profetie op hem. En hij. . . Sta eventjes op, Joseph. Daar is hij. In orde. [Samenkomst applaudisseert—Red.] Hij is zoals zijn moeder, verlegen.

²⁰ Ik zal u vertellen wat er gebeurde. Wij waren weg. . . Hij is nu vier jaar oud. Maar toen hij drie was, waren wij weg. En hij zei: “Papa?”

En ik zei: “Ja, lieverd.”

²¹ Hij zei: “David . . .” Dat is de jongen die kreupel was en genezen werd, de zoon van meneer Wood die naast ons woont. Zei: “Ik was . . . zag hem een ongeluk krijgen op een motor.” Hij heeft zelfs geen motor. “En het bezeerde zijn been, hij scheurde zijn kleren aan de rechterkant.”

Ik zei: “Waar was dat, lieverd?”

²² Zei: “Langs de laan van waar wij wonen.” En drie dagen later kwam er een jongen uit Kentucky langs op een motor en David ging over de laan en bezeerde zijn rechterkant en scheurde zijn kleren, net zoals Joseph het zag.

²³ Toen ik hem aan de Heer opdroeg, die ochtend, stonden er vele kleine baby’s, en hadden moeders bij hen langs het altaar. Toen ik Joseph in mijn armen oppakte, niet denkend aan wat ik zei, zei ik: “Joseph, mijn zoon, gij zijt een profeet.” Dat is mijn gebed, hoe dan ook, en ik geloof dat het zal zijn, dat, God alles dat Hij ooit aan mij gaf zal nemen, en het verdubbelen en nog eens verdubbelen zal, en op die jongen zetten, zodat wanneer ik wegga, dat hij mijn plaats zal innemen.

²⁴ Billy is mijn maat geweest. Ik heb hem grootgebracht; zijn moeder stierf toen hij maar achttien maand oud was; en ben zowel vader als moeder voor hem geweest. Maar het lijkt erop dat hij geen roeping heeft om een prediker te zijn. Hij is verlegen, terughoudend, enzovoort, een heleboel zoals zijn moeder, verlegen. Maar hij is een grote hulp voor mij geweest in de samenkomsten, omdat ik in hem vertrouwde, nam hem ernaartoe en gaf hem een verantwoordelijke taak. Ziet u, die taak met de gebedskaarten is een verantwoordelijke taak. Als iemand dat zou nemen en zeggen . . . Een man zei ooit: “Ik geef je vijfhonderd dollar als je mijn vrouw op het podium zet.” Wat als dat zou gebeuren? Wat zou de Heilige Geest dan? Billy weet wel goed genoeg om te weten om dat nooit te proberen. Hij weet dat ik het zou ontdekken zodra hij bij het podium aan zou komen, dus, de Heer zou het openbaren. Daarom zou hij—hij zou het nooit doen, dus dan zijn wij jullie allemaal dankbaar.

²⁵ En dan aan de bewaarder, de fijne meneer die ons daar bij de poort helpt, en ik denk dat hij hier een soort van bewaarder of zoiets is, of een wachter bij de poort. En aan al de mensen die ons dit fijne auditorium lieten hebben, kan ik niet genoeg “dank u” zeggen. Ik waardeer het zeker, en iedereen die op welke wijze ook, en alles dat werd gedaan.

²⁶ Nu, ze vertelden mij, Broeder Borders, een poosje geleden, dat ze een liefdesoffer voor mij hadden genomen. Ik waardeer dat echt, en met geheel mijn hart. Ik zal het gebruiken, naar mijn beste vermogen, voor het Koninkrijk van God. Nu, het is niet wat wij hier houden dat telt, het is wat wij verder sturen. En

ik ben zeker dat God het zal crediteren op uw rekening in het Koninkrijk dat zal komen.

²⁷ Nu, ik heb dus geen radioprogramma. Ik heb niets om te verkopen. Maar als u ooit één van deze zakdoeken nodig hebt of iets waarover gebeden moet worden, schrijf naar mij in Jeffersonville, Indiana, Postbus 325. Het zal worden bediend, persoonlijk, en meteen naar u worden teruggestuurd. En ik geloof in die bediening. En als u mij dan ooit wilt bellen, BUtler 2-1519 bereikt mij in Jeffersonville, Indiana. [Telefoonnummer is veranderd.—Red.] Dus, of als u daar niet op kunt komen, vraag gewoon naar mij in Jeffersonville, zij zullen wel bellen. Nu, ik doe dat niet om uw adres te krijgen, want ik heb het moeilijk om iemand te vinden die brieven voor mij kan beantwoorden, enzovoort. En nu ben ik niet zozeer. . . Het is wel goed, ik geloof in deze programma's. Alles wat God zal gaan helpen, laat het zijn.

²⁸ Maar, weet u, ik voel het zo, dat een lid van een kerk, hun eerste plicht is, met hun tiende en offers, is om hun gemeente te steunen. Als jullie leden zijn van deze fijne gemeenten die hier vertegenwoordigd zijn, ondersteun uw gemeente. Dat is uw eerste plicht tegenover God. "Breng uw tiende en offers in het voorraadhuis." En het voorraadhuis, u weet zeker wat dat is, het is waar u uw voedsel krijgt. Daar is dus waar u uw geestelijk voedsel krijgt, en uw plicht is aan uw gemeente en niet aan een evangelist zoals ik.

²⁹ Het wordt ergens in de verloop van de samenkomsten verzameld wanneer wij campagnes houden zoals deze, waar er een beetje aan de kant gelegd wordt om het te ondersteunen, en dat zorgt voor mij. En ik dank u zo zeer. En iedere keer, gebedsdoeken of zoiets als dat, het is helemaal gratis. Er zit helemaal niets in, wij hebben geen. . .

³⁰ En onze boeken, enzovoort, wanneer wij ze verkopen, worden ze. . . Wij moeten ze kopen, veertig procent minder dan wat wij ervoor krijgen, en dan hebben wij. . . het is, daartussen krijg je er veel beschadigden bij, en je hebt vrachtkosten erbovenop, dan moet je ze hiernaartoe vervoeren en ze dan verkopen. Wel, u zou niet, u zou er de rentabiliteitsdrempel niet eens mee kunnen halen al zou u het willen, ziet u. Maar wij doen het enkel om de Boodschap bij u te brengen, om te proberen dat u zelf geholpen wordt; en het dan aan iemand anders te vertellen en het aan hen door te geven. Daarvoor zijn deze dingen, nietwaar? Het communisme geeft hun boeken en hun literatuur gratis uit, want zij zijn een groot regime. Ik ben maar één persoon. Zou het graag willen, genoeg geld te hebben om gewoon te zeggen: "alle boeken en alles, gratis," ik zou het doen. Maar ik kan het niet doen, ik moet iets hebben om terug te gaan en er nog meer te drukken, of—of er nog meer te kopen.

31 De Heer zegene u. En u zult voor mij bidden, nietwaar? En wanneer ik overzee ben en in die donkere plaatsen waar tovenaars aan alle kanten staan, je uitdagend met alles wat je zegt, de tijden moeilijk zijn, de hete winden van vervolging waaien, kan ik u op de lijst zetten, of zet u mij op uw lijst, zodat ik kan onthouden dat wanneer ik die uitdaging van tovenaars en duivels en dingen daar op het veld moet ontmoeten, dat ik kan zeggen: "San Jose bidt voor mij"? Wilt u, wilt u dat doen? Steek uw hand omhoog als u dat zult doen, en zeg: "Ik zal voor u aan het bidden zijn." Dank u. Dank u, mijn broeders. Dank u. Ik kom onder u, om uw broeder te zijn, en om te brengen. . . vrede en Christus te helpen brengen, alles wat goed is voor u. Bid u voor mij. Als ik iemand ben vergeten, vergeef mij, ik bedoel dat niet te doen. Maar een groot, hartelijke "dank u" en Gods zegeningen aan een ieder van u.

32 Wij moeten nu naar huis gaan, meteen. Ik heb daar een bijeenkomst van ongeveer drie dagen in mijn kleine gemeente, om hen over de doop van de Heilige Geest te leren, over spreken in tongen, tekenen en wonderen die de gelovigen volgen, enzovoort; van de mensen in de omgeving, daar ginder.

33 Ik geloof in al de geestelijke gaven. Ik geloof in geheel de Bijbel. Ik ben Pinksteren van de top van mijn hoofd tot de bodem van mijn voeten, binnen, buiten, helemaal rond, door en door. Ik ben Pinkstergelovige! Ja, meneer! Ze zeggen: "U bent een 'Baptist', zei u." Ik ben een Pinkster-Baptist. Ik ben een Baptist die de Pinksterzegening heeft gekregen. Dus, ik ben. . . ik heb de Heer Jezus lief.

34 En ik predikte. . . Ontmoette enige vrienden uit Arkansas, buiten, en wij spraken over Arkansas. En bij Little Rock, op een avond terwijl. . . Er was een oude Nazarener broeder die op krukken was, en hij had potloden op straat verkocht, jarenlang. En hier is hij de volgende dag buiten op straat met deze oude krukken en loopt de straat op en af, gewoon de glorie aan God aan het geven. Die avond was hij. . . Robinson Memorial Auditorium, jullie mensen uit de omgeving van Little Rock weten waar het is. En—en hij stak zijn hand omhoog en zei: "Wacht even, Broeder Branham, ik wil u iets vragen."

Ik zei: "Ja, meneer, wat is er?"

35 En hij zei: "Weet u, toen ik u hoorde prediken, was ik zeker dat u een Nazarener was." Want dat was wat hij was. Hij zei: "Ik was zeker dat u een Nazarener was, want u predikt net zoals een Nazarener." En zei: "Toen hoorde ik u zeggen dat u een lid was, in die tijd, van de Baptistenkerk." En zei: "Bijna heel uw samenkomst is Pinksteren." Zei: "Ik snap het niet."

36 Ik zei: "Wel, dat is gemakkelijk. Ik ben een Pinkster-Nazarener-Baptist." Dat is dus wat het is. De hele zaak is dit:

wij zijn één in Christus Jezus, gebonden door de banden van Zijn liefde.

³⁷ Laten wij nu bidden voordat wij het Woord opslaan, wij willen u nu niet zo lang houden dat u te laat zou zijn voor uw kerkdienst vanavond. Maar laten wij nu God vragen om binnen te komen en ons te zegenen op meer dan overvloedige wijze. Hoevelen hebben een verzoek nu, steek uw handen omhoog en zeg: “Heer God, gedenk mij gewoon, ik ben—ik ben behoeftig vandaag”? God zij met u.

³⁸ Hemelse Vader, terwijl wij nogmaals Uw Heilige Tegenwoordigheid benaderen, wij v. . . niet alleen voelen wij om onze schoenen uit te trekken, maar wij trekken ons hart uit en leggen het voor U neer, Vader. Wij danken U voor alles wat U heeft gedaan in deze grote campagne. Wij beseffen, Heer, dat grootheid geen grote aantallen betekent. Grootheid is Uw Tegenwoordigheid. Want het werd geschreven betreffende de komende Messias dat “al de hoge plaatsen zouden vernederd worden, en de lage plaatsen zouden verhoogd worden; de bladeren zouden hun handen samenklappen, en de bergen zouden springen als kleine rammen.” En een mens zou denken in hun intellectuele denkwijze over die grote tijd die zou komen dat vurige strijdswagens uit de Hemel zouden komen en de Messias zouden brengen. Maar hoe gebeurde het? Tot een oude ruw-uitziende prediker, die uit de wildernis van Judea kwam, zelfs niet gekleed als een prediker; met een stuk dierenhuid om hem heen gewikkeld als een—een doek; helemaal bedekt met haar, en zijn baard over zijn gezicht; aan het prediken, niet in een kerk, maar aan de oevers van de Jordaan, roepend: “Bekeert u, want het Koninkrijk der Hemelen is nabij!” Daar langs de modderige oevers kwamen de voetsporen van een Timmerman uit Galilea, Die het water in ging, en God erkende het en eerde het zozeer totdat Hij de Hemelen opende en ze zagen de Heilige Geest neerdalen als een duif op Hem. Dat was groot. Wat de mens “groot” noemt is soms dwaasheid in Uw ogen, Heer. Maar wat de mens “dwaas” noemt, is groot in Uw ogen.

³⁹ Nu, wij zijn zo blij dat een groot iets is gebeurd in San Jose. Hier zitten predikers, die hier zitten, sommigen onder hen behoren tot de Assemblies of God, sommigen behoren tot de Church of God, Independent, en de United Pentecostals, en allerlei soorten. En hier sta ik tussen hen in, en behoort niet tot enige organisatie, maar probeer in de bres te staan, en spreek voor iedereen. En wij zijn één in U; één hart, eensgezind, één plaats. Wat een tijd voor de Heilige Geest om iets te vernieuwen! Sta het toe, Heer. Weest Gij met ons, Heer. Zegen iedere denominatie die hier vertegenwoordigd is. Sta het toe, Vader. Al deze fijne predikers, moge hun gemeenten groeien en bloeien, Heer. Moge er zieken worden genezen, blinden zien, doven horen, zondaars gered worden en vervuld worden met de

Heilige Geest. Moge er een opwekking zijn die uitbreekt door deze streek hier die de hele Westkust zal doen schudden. Sta het toe, Heer. Moge er zo een ijver uitbreken onder mijn broeders dat ze gewoon niet kunnen rusten; de ene zal aan de andere een vonk geven en iedere gemeente zal voorwaarts gaan als één grote eenheid, en gemeenschap hebben met elkaar en brood breken van huis tot huis met eenheid van hart. Sta het toe, Heer. Stuur die opwekking waarop wij wachten.

⁴⁰ Zegen de gemeente terwijl ze deze namiddag wachten op hun genezing en velen op hun redding. En help mij, O God, terwijl ik uit Uw heilige Woorden lees. Moge de Heilige Geest datgene nemen wat het Uwe is, Heer, en het tot onze harten brengen. En gebruik mij dan, Heer, om een bevredigend deel van Uw Woord aan ieder en elke hongerig hart te geven. Hoor mij, bid ik, Vader, in Jezus' Naam vraag ik het. Amen.

⁴¹ Iemand gaf mij net een klein briefje, en er stond: "Broeder Baxter, uit Canada, brengt zijn liefde en groeten aan u over, en hij is hier in Californië nu, houdt een samenkomst in Concord." God zegene onze Broeder Baxter. George Patterson, bent u hier? George Patterson, bent u in de samenkomst? Als u het bent, breng mijn liefde . . . God zegene u, Broeder Patterson; breng mijn liefde aan Broeder Baxter over, een fijne man. En als er iemand van jullie daar in de omgeving is, als u een prediking wilt horen gepredikt door een man die het weet te doen, ga hem horen, als u daar in de buurt bent; hij is zeker een wonderbare prediker. Wij waren vele, vele jaren samen. Mijn liefde voor Broeder Baxter is nooit gestorven; het zal het ook nooit. Hij heeft een geweldige gemeente in Canada. Hij kon niet langer bij mij zijn, vanwege de eis van zijn gemeente.

⁴² Ik weet wat dat is. Zelfs mijn Tabernakel vandaag, waarvan mijn stichting . . . Nu, de mensen die dan donaties naar deze stichting sturen, krijgen een nummer van de overheid dat naar u wordt teruggestuurd, om u belastingvrijstelling te geven voor alles wat u naar deze stichting opstuurt. Het is een—een non-profit stichting, die Branham Tabernacle genoemd wordt. En ik weet dat die beheerders mij daar onder druk zetten: "Laten wij een grote tabernakel bouwen, blijft u hier en laat de mensen naar u toe komen." Dat klinkt goed, maar dat is niet de wil van God voor mij. Er zijn sommige mensen die niet voldoende geld hebben om naar mij toe te komen; ik moet naar hen toe gaan. Ziet u? Dus, ik—ik weet wat het is om onder druk gezet te worden.

⁴³ En Broeder Baxter werd onder druk gezet, hij moest dus de campagne verlaten en teruggaan naar zijn gemeente. De Heer zegene onze Broeder Baxter. Breng mijn liefde en groeten over naar hem, persoonlijk, voor mij, als u dat wil doen, broeder.

⁴⁴ Nu, laten wij in de Schrift opslaan, voor de volgende ongeveer twintig minuten, naar een deel van het Woord, Die,

wat nooit zal falen. En al de mensen die hier ziek zijn, behoeftig aan iets, laat uzelf gewoon rechtstreeks in het Woord komen. Ik was van plan om deze namiddag te prediken over *Zoals de arend haar broedsel opwekt*, maar ik ontdekte dat de jonge mannen dat hier hebben en het onder de mensen hebben verkocht in een boekvorm. En dan, omdat ik een klein beetje hees in mijn keel ben, heb ik een andere tekst genomen. En ik denk nu dat ik alles heb vermeld dat ik moest vermelden. In orde. Laten wij in Johannes openslaan, het Evangelie van Johannes, het 14e hoofdstuk, voor onze Schriftlezing. En luister aandachtig terwijl wij de eerste acht verzen lezen uit Johannes 14.

Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij.

In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden.

En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.

. . . waar Ik heenga, weet gij, en de weg weet gij.

Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet, waar Gij heengaat; en hoe kunnen wij de weg weten?

Jezus zei tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij.

Indien u Mij gekend hadt, zo zoudt u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu aan kent gij Mij, en hebt Mij gezien.

Filippus zeide tot Hem: Heere, toon ons de Vader, en het is ons genoeg; met andere woorden, voldoende.

⁴⁵ Nu, dat is waarover ik wil spreken, deze namiddag. Het is de roep van het menselijk hart geweest voor de . . . vanaf dat wij menselijke wezens zijn geweest, hebben wij God willen zien. En ik wil ongeveer vier wijzen nemen, deze namiddag, om God aan u te tonen. Eerst wil ik God in Zijn universum nemen, God in Zijn Woord, God in Zijn Zoon, God in Zijn volk. En wij zouden het op vele andere wijzen kunnen nemen. Maar ik zou willen spreken van die vier onderwerpen, vier verschillende wijzen waar wij ernaar zullen kijken om te zien of wij God kunnen zien. Nu, er is hier geen persoon die niet ervan zou houden om Hem te zien. Zou u er niet van houden om God te zien? Ik zou Hem graag willen zien. Dus, als Hij dan God is, en wij weten dat Hij het is, waarom kunnen wij Hem dan niet zien?

⁴⁶ Job zei op een keer dat, het oudste Boek in de Bijbel, zei zo iets: "Zou ik maar weten waar Hij woonde, dan zou ik op Zijn deur gaan kloppen. En ik zou graag met Hem willen spreken." En hij had met God gesproken. God vertelde hem om zich als een

man te omgorden, want Hij zou met hem spreken. En Hij kwam neer in een wervelwind, en sprak tot Job.

47 Doet mij denken aan een . . . daar vlak bij ons. Wij wonen aan de rivier de Ohio. En er was een kleine jongen die naar een bepaalde zondagsschool ging, een Baptistenzondagsschool, in onze streek, en hij was erg enthousiast. Op een dag toen hij aan zijn moeder de vraag stelde: “Als deze grote Persoon die God genoemd wordt, waarvoor wij naar de kerk gaan om te aanbidden, als Hij zo’n grote Persoon is, vraag ik mij af of je Hem aan mij zou kunnen laten zien? Ik zou Hem graag willen zien.”

48 “O,” zei de moeder tegen haar kleine zoontje, zij zei, “wel, zoon, je moet het aan jouw zondagsschoollerares vragen, moeder is niet in staat om daar antwoord op te geven.”

49 Dus op de zondagsschool heeft hij met zijn lerares gesproken en zij zei: “Ik ben ook niet in staat om daar antwoord op te geven, je zou het dus beter aan de voorganger kunnen vragen.”

50 En na de prediking, stelden ze de vraag aan de voorganger. En de voorganger zei: “Nee, zoon.” Zei: “Niemand kan God zien.” Zei: “God is net zoals de lucht, en je kunt Hem niet zien.” En dat stelde de kleine jongen natuurlijk niet tevreden.

51 En hij was bevriend met een oude man ginder op de rivier de Ohio. En hij was een oude, typische visser, grijs haar in zijn baard, en rond de vijfenzestig, zeventig jaar oud, woonde alleen, woonde op een kleine woonboot. En ik heb zelf met hem gevist en wij gingen vroeger langs de eilanden om te vissen, zetten de vislijnen. Dus, deze kleine jongen was met hem op een dag, op de rivier. En op de terugweg kwam er een storm op en ze moesten zich snel naar de oever haasten om de kleine boot aan te meren, want de golven waren zo vreselijk groot met witte schuimkoppen totdat het het kleine vaartuig bijna om zou draaien. Dus, nadat de storm voorbij was, en ze kwamen van achter de bomen, ze duwden de kleine boot van de oever, en kwamen in de stroom van de rivier, wat ongeveer een mijl breed is, de rivier de Ohio daar. Begonnen de rivier af te gaan, meedrijvend, terwijl de oude man aan de riemen trok.

52 En terwijl ze achter de boom waren, had de oude visserman aan de kleine jongen het verhaal verteld (want hij had het hem gevraagd) over waarom hij niet getrouwd was en niemand had om voor hem te zorgen. En hij zei: “O, zoon, er is Iemand die voor mij zorgt. En de reden dat ik niet getrouwd ben, mijn vrouw is in de Hemel, wachtend op mij.” En hij ging verder met het verhaal.

53 En toen hij in de stroom kwam; ze gingen oostwaarts met de kleine boot . . . of gingen westwaarts, liever, met de kleine boot en de oude visserman keek . . . terug over de rivier naar het westen, het was in de namiddag en—en de zon ging naar beneden. En na de regen kwam er een regenboog.

54 En, o, ik denk dat dat een ontzettend mooie tijd is! Wanneer de regen al het vuil van de bomen heeft afgewassen en—en ze zien er zo mooi uit, groen, in hun oorspronkelijke kleuren. En al de bloemen zijn mooi en de atmosfeer is laag en de geur van de roos wordt eruit gebracht. Het is gewoon een heerlijke tijd, na een regenbui.

55 Ik denk dat het mij ergens doet denken aan, na een opwekking, wanneer de Heilige Geest binnen gekomen is en al het stof eraf gewassen heeft en—en ons opnieuw zoet gemaakt heeft voor de Heer. Gewoon om in de Tegenwoordigheid te staan van... zoals ik vanmiddag, gewoon hier aan het baden in de Tegenwoordigheid van de Heer Jezus. De Heilige Geest Die alle twijfels en vrees en dingen van ons wegneemt, en wij staan samen, nadat een—een bui vanuit de Hemel onze zielen heeft gevuld.

56 Terwijl de oude visser zijn boot voorwaarts begon te trekken, merkte de kleine kerel dat tranen langs het gezicht van de oude visser begonnen te lopen. En de kleine jongen draaide zich om om te zien waar hij naar keek, en er was een regenboog die de hemel omspande. Dus, de kleine kerel die in de achterstevan van de boot zat, werd enthousiast. Dus, hij hield de rand van het getouw vast en hij stond op en rende naar de achterstevan van de boot en viel neer op de schoot van de oude visser. En hij zei: “Ik wil je iets vragen dat mijn moeder noch mijn zondagsschoollerares of mijn voorganger, voor mij kan beantwoorden.”

57 En de oude visser stopte met roeien en zei: “Wat is het, jongen?”

58 Hij zei: “Ik zag je naar die regenboog kijken.” Zei: “Ze vertellen mij dat God die daar heeft geplaatst.”

Hij zei: “Dat is waar, mijn jongen.”

Hij zei: “Als God zo groot is, zou iemand Hem kunnen zien?”

59 En de oude visser drukte het jongetje aan zijn borst, en hij zei: “Zegeningen op jou, mijn kleine jongen! Laat mij je iets vertellen. Alles wat ik de laatste vijftig jaar heb gezien is God geweest.”

60 Er was zoveel God aan de binnenkant, totdat hij Hem aan de buitenkant kon zien. Nu, dat is de enige wijze dat u ooit God zult kunnen zien, is om Hem aan uw binnenkant te krijgen, Hem door uw ogen laten kijken, en Hij zal Zichzelf verklaren.

61 Natuurlijk is God in Zijn universum. Niemand met zijn gezond verstand zou kunnen denken dat... Ga hier beneden naar Los Angeles toe, Mount Palomar, ergens, en kijk er naar die beelden die ze hebben genomen. En die enorme sterrenwacht, waar er honderdtwintig miljoen jaren van lichtruimte is dat je kunt zien. Zet dat om in mijlen en kijk waar u uit zou komen. Wel, u zou een rij van negens rondom deze stad kunnen laten gaan, het nog steeds niet kunnen omzetten, in mijlen. Maar daaraan

voorbij is er nog de zonnestelsels, daaraan voorbij! En wanneer een persoon daarnaar kijkt, is er maar één ding dat u kunt doen, dat is uw handen omhoog steken en “Hoe”, zingen: “Hoe groot zijt Gij! Hoe groot zijt Gij!” Elk ervan draait er perfect, in zoverre dat ze aan u de verduistering van de zon en de maan kunnen vertellen, twintig jaar voordat het gebeurt, tot op de minuut. Zo perfect ingesteld door God!

⁶² En dan als u slechts wilt opmerken hoe in de natuur, hoe God Zich onder Zijn universum beweegt. Hoe dat de wereld gewoon een beetje gekanteld is, om de hete en koude lucht samen te brengen, om de regen te maken die water aan uw gewassen geeft. Hoe dat God in Zijn universum leeft! Gelooft u dat? Zeker doet Hij dat.

⁶³ En enige tijd geleden sprak ik met een persoon over het onderwerp van God. En het was daar bij, in Kentucky. En hij zei tot mij . . . Hij was een ongelovige. Meneer Wood en ik waren op eekhoornjacht geweest, en wij gingen ernaartoe om te vragen of wij op zijn land mochten jagen. En hij zei: “O, ga je gang,” zei hij.

⁶⁴ Broeder Wood zei: “Ik ben het en mijn—mijn voorganger, die willen jagen.”

⁶⁵ Hij zei: “Wood, je bedoelt toch niet dat je zo verachtelijk bent geworden dat je altijd een prediker moet meeslepen?”

⁶⁶ En hij zei: “Nee, dit is gewoon mijn voorganger.” Zei: “Hij houdt van jagen.” En zei dat ik . . .

⁶⁷ En ik had ongeveer twee weken gekampeerd, met een baard ongeveer een centimeter lang en—en zo vuil als ik maar kon zijn, door op de grond te slapen, de manier waarop wij kampeerden. Ik was weg om uit te rusten. En dat is mijn wijze van rusten, omdat ik God in de natuur heb gevonden. Dat was mijn eerste Bijbel, was God in Zijn natuur, in Zijn universum.

⁶⁸ En hij zei: “Wel,” zei hij, “het geeft niet, denk ik, om met predikers om te gaan.” Hij zei: “Maar, weet u, ik heb mijn eigen idee over die dingen.” Hij zei: “Ik geloof in geen enkele religie.” En er was een andere man die bij hem zat. En—en wij gingen verder, spraken over religie (zij spraken erover) voor een poosje. En ik stond daar gewoon een appel aan het eten die ik van de grond had opgeraapt.

⁶⁹ En hij, deze oude man die de ongelovige behoorde te zijn, hij zei: “Ik heb mij vaak afgevraagd. Ik zou graag één bepaalde prediker willen ontmoeten.” En zei: “Dat was degene die hier in Acton was geweest, die keer.” Hij zei: “Weet u, de oude zuster hierzo op de heuvel; ik kan nu even niet op haar naam komen.” Zei: “Die man stond daar op het kampeerterrein van de Methodisten,” gesponsord door de Methodistenkerk. Dat is vreemd, maar het gebeurde. En wij hielden een genezingscampagne.

70 Nu, u Methodisten behoren dat te geloven. John Wesley geloofde erin. Zeker geloofde hij dat. Al de oude hervormers geloofden in Goddelijke genezing.

71 “En,” zei hij, “toen hij in de samenkomst stond die avond, sprak hij tot de zuster van deze oude vrouw hierzo. Die mijn vrouw en ik en haar man, alles wat wij konden doen (zij was zo ver gevorderd met kanker, de dokters hadden haar weken voordien opgegeven), en om haar op een bedpan te zetten, die ochtend.” Zei: “Zij was in zo’n toestand!” En zei: “Haar zuster ging naar die samenkomst. En deze prediker riep deze vrouw haar naam uit, en vertelde haar om een zakdoek te komen leggen op deze vrouw met de kanker, haar zuster. En ze deed het die avond. En de volgende ochtend at zij spek en eieren en bereidde gebakken appeltaarten voor ontbijt en at het op.” Hij zei: “Ik wil die prediker één dag ontmoeten.” Ik stond daar gewoon.

En ik zei: “Zou je die prediker kennen?”

72 Hij zei: “Nee, ik ken hem niet.” En Broeder Wood keek naar mij en knipoogde.

73 En ik zei: “Wilt u mij zeggen dat u niet gelooft dat er een God is?”

Hij zei: “Ik zou het niet geloven tenzij ik het kon zien.”

Ik zei: “Hoe oud is die appelboom?”

“O,” zei hij, “ik heb hem daar ongeveer veertig jaar geleden neergezet.”

74 Ik zei: “Het is maar begin september, wij hebben geen koud weer of niets gehad. Vertel mij, meneer, wat is het dat spreekt, welke Intelligentie spreekt tot die boom en veroorzaakt dat het sap naar beneden in de wortels gaat en zich verbergt voor de winter? Giet water op een stronk uit en kijk of dat het zal doen, of zet er een pan vol bovenop, en kijk of het naar beneden zal gaan en zichzelf in de grond verbergen, om het koude weer te ontwijken. Als het dat niet zou doen, zou het koude weer de boom meteen doden. Maar een Intelligentie doet het sap in de grond dalen, uit die boom, en houdt het warm; door de bladeren die op de grond zijn gevallen, van de boom. En de volgende lente, voordat zelfs het weer milder begint te worden, hier komt het sap weer omhoog en brengt nieuwe leven met zich mee. Leg dat aan mij uit. Vertel mij wat dat doet.”

Hij zei: “Ik heb er nooit eerder aan gedacht.”

75 Ik zei: “Het is God in Zijn universum. God regelt alles precies op de juiste tijd.”

Hij zei: “Wat is uw naam?”

Ik zei: “Ik ben Broeder Branham.”

76 Hij zei: “Dat is de man, naam—naam van de man die daar ginder was.”

Ik zei: “Dat klopt.”

⁷⁷ Hij zei: “Met al die bakkebaarden en onder het eekhoornbloed, u?”

Ik zei: “Dat is precies dezelfde, ik, ik ben de persoon.”

Hij zei: “Hoe kende u die vrouw?”

Ik zei: “Ik kende haar niet.”

⁷⁸ “Hoe wist u dat zij gezond zou worden?” Zei: “Zij ging net langs de straat hier, zij en haar man, een poosje geleden, wandelde voorbij.”

Ik zei: “Ik wist het níét.”

Zei: “Hebt u haar genezen?”

⁷⁹ Ik zei: “Nee, meneer. God toonde het, God genas haar, het is Zijn verbazingwekkende genade!”

⁸⁰ Hij was een appel aan het eten en hij nam een hap. En hij draaide zijn hoofd, zei: “U mag uw gang gaan en eekhoorns jagen.”

⁸¹ Ik keek om mij heen en de tranen liepen langs zijn wangen. Ik deed mijn arm om hem heen, ik zei: “Broeder, u gelooft Hem, nietwaar?” Hij knikte met zijn hoofd op die manier, en keerde zich om en liep naar het boerenerf toe. O, God is in Zijn universum!

⁸² Een tijd geleden doorkruiste een ongelovige het land, jaren geleden, veertig, vijftig, zestig jaar geleden, en kreeg bekeerlingen. O, hij was zo slim met zijn intellectuele vermogens dat moderne predikers, intellectueel gesproken, niet tegen hem stand konden houden. En hij kreeg bekeerlingen tot ongelof. En op een keer zakte zijn gezondheid in; hij ging naar Colorado toe, nabij een ranch waar ik vroeger ranchte en werkte. En hij nam daar ginder een vakantie. De man die ik ken, en zijn vader, had de—de wegen erdoorheen gehakt, om zijn kamp op te richten. En op een dag wandelde hij buiten, en hij stopte. En hij keek naar de rotsen, en hij zei: “Waar komt u eigenlijk vandaan? Hoe kwam u daar?” En de winden begonnen te waaien. Hij zei: “Ben ik heel de tijd verkeerd geweest? Als er een God is, laat Hem tot mij spreken!”

⁸³ Daar, die ongelovige die predikers of niemand kon—kon hem weerhouden of weerstaan, liever, in de woorden van zijn wijsheid, maar ze waren bang voor hem. Maar de Bijbel zei: “Als zij zwijgen, zullen de stenen het onmiddellijk uitroepen.” God heeft een manier van dingen doen. De stenen riepen het uit! Daar op zijn knieën, met zijn gezicht naar de grond toe, gaf hij zijn ongelovige geest over aan God en werd een lieflijke, nederige Christen. “Als zij zwijgen, zal de natuur het uitroepen.”

⁸⁴ Ik, ik ben een jager. Ik—ik hou ervan om te jagen, want het is daar waar ik God vond, voor het eerst, was in de bossen. Toen ik

voor het eerst Hem wilde dienen, wist ik niet hoe te bidden. En wij gingen nooit naar de kerk; onze mensen, voor, waren . . . mij, waren Katholiek. Zij hadden niet . . . Iers, van natuur, moeder en vader, beide; behalve mijn grootvader die een Indiaan was. En zij dan . . . Ik wist niet hoe te bidden. En ik wilde gered worden, en weet u wat ik als eerste deed? Ik zat neer en schreef God een brief, en vertelde Hem dat ik spijt had van wat ik gedaan had. En ik zou buiten in de bossen gaan, in een pad waar ik vroeger een heel eigenaardig gevoel had wanneer ik langs deze plaatsen zou gaan, en ik zou het aan de boom vastspijkeren zodat Hij het kon lezen wanneer Hij voorbij zou gaan. Want ik wist dat Hij daar ergens in de bossen woonde. Ik had te veel dingen zien gebeuren; ik wist dat Hij ergens woonde. En ik dacht: "Hij, omdat Hij zo vrij van zonde is, zou Hij buiten zijn in een plaats waar het schoon was, en waar er geen mensen waren." Hij zou . . . Ik zou Hem daar beter kunnen vinden dan dat ik kon in plaatsen zoals waar mensen het bedorven hadden. Ik leerde mijn eerste Bijbel kennen, 't was van de natuur.

⁸⁵ Of, neemt u—u deze kleine eenden. Ze komen van hier uit het Zuiden, en gaan weg, helemaal boven naar Canada, en ze maken hun nesten daar boven in het slijm. En ze leggen hun eieren en de eendjes worden geboren. En dan; dat is in de lente. Dat jaar worden ze groot, heel de zomer worden ze gevoed. En wanneer de winter komt, de eerste keer dat een koude wind over de bergen heen komt waaien, waar vorst is, over het land van de prairie zwaait waar de meren zich bevinden, of de uitlopers van de bergen, en die eerste koude bries die erover heen waait, met vorst erin; ergens in die heel grote groep eenden op deze vijver, is een kleine leider, een kleine mannetjeseend. Hij zal daar rechtstreeks in het midden van die vijver heengaan, die kleine toeter omhoog in de lucht steken, en vier of vijf keer toeteren, iedere eend op de vijver zal naar hem toe komen. Hij zal van daaraf opstijgen. Hij is nog nooit van die vijver weg geweest; hij werd daar die lente geboren. Hij zal van die vijver opstijgen en zo recht mogelijk richting Louisiana gaan als hij maar kan, naar die rijstvelden; geen kompas of niets. Ze noemen het "instinct".

⁸⁶ Ik heb vaak gedacht, als God voldoende gezond verstand aan een eend heeft gegeven, dat "instinct" wordt genoemd, om hem van gevaar weg te leiden, wat zou Hij moeten doen voor een kerk die wedergeboren is, vol van de Heilige Geest? Wat zou hij doen? Hij heeft geen kompas, maar hij werd geboren als een leider! Eenden kennen hun leider, maar de kerk niet. De Heilige Geest is onze Leider, Hij is onze Leraar, Hij zal ons in de Waarheid leiden, tot het Leven. Eenden kennen de hunne, maar het lijkt alsof wij soms niet eens zoveel intelligentie hebben als een eend. Want hij houdt ervan om met wat hem gegeven is te blijven, maar wij proberen iets anders uit te zoeken. Dat is de intellectueel, u geraakt uit Gods grote universum.

⁸⁷ Ik zal u vertellen wat u kunt doen, sommigen van jullie mensen uit de koude streken. Let op die oude zeug die overkomt van de noordzijde van de heuvel, en al die kaf en kolven aan de zuidzijde van de heuvel brengt, en haar bed maakt. En die avond luistert u naar het nieuws, en het nieuws zal zeggen: "Morgen zal het mooi weer zijn," maar besteed dan geen enkele aandacht aan wat hij zegt. Die oude zeug weet meer over het weer dan hij ooit zal weten. Dat is precies juist. Zij ging naar de zuidzijde waar het warm zal zijn.

⁸⁸ Gaat u op jacht naar konijnen en ziet u de konijnen achter onder het struikgewas zitten, op deze manier, kijk uit voor koud weer! En als u ze naar een korenveld ziet gaan, staat het op het punt te gaan regenen.

⁸⁹ Let gewoon op God, Hij beweegt Zich, o hoe wonderbaar is Hij! Als u slechts uw ogen zult openen kunt u Hem overal om u heen zien. Hij is in Zijn universum, overal, en beweegt Zich. Merk Hem op in de zonsondergang. Merk Hem op in de zonsopgang. Merk Hem op in de regenboog. Merk Hem overal op. U kunt Hem zien, Hij is niet verder weg van u dan uw rechterarm het is. God is in Zijn universum.

⁹⁰ Enkele jaren geleden, ik jaagde op elanden, boven in Colorado, waar ik veelal aardig wat jaag. En boven in de bergen daar, het was vroeg in de herfst, en de sneeuw was niet diep genoeg geworden om de elanden vanuit het hooggelegen woud beneden in de vallei te drijven. Dus, Jeff en ik, de rancher, wij hadden . . . ik heb hem jaren geholpen om daar te ranchen en help hen nog steeds met het vee bijeendrijven. En wij waren ernaartoe gereden, voor het jagen, en hij zou drie of vier dagen lang bij mij weg zijn. Hij ging weer terug omhoog langs de westelijke zijrivier van de Troublesome River en ik jaagde op de oostelijke zijrivier. En als wij elanden kregen, zouden wij ze ophangen en weten waar de pakpaarden heen te brengen, en wij waren alleen maar op onze rijpaarden.

⁹¹ En op een dag was ik hoog daarboven, kwam ver weg van mijn rijpaard, en was nabij de top. En zo laat in de herfst zal het, voor je het weet zal de zon schijnen, dan zal het regenen, dan zal het uitklaren, dan zal het sneeuwen. En, het is gewoon veranderlijk weer. En ik was hoog aan het jagen. En het was aardig droog geweest, en ik hoorde een bliksemslag; en ik keek, het kwam over de bergen heen, en de regen was op komst. Dus stapte ik gewoon achter een boom en stond daar een poosje tot de storm over was. De winden waaiden en draaiden en, in het rond, en ik stond daar achter de bomen tot het over was. Nadat het over was . . .

⁹² Ik was daar blijven staan, nadenkend over God. Het was slechts enkele jaren geleden geweest dat ik deze campagnes had gehouden. En ik dacht: "Hoe groot is God, en hoe wonderbaar!"

Ik zei: “Ik moet voor deze plaats geboren zijn geweest, buiten in de bossen, alleen met mezelf, weg van mensen en menigten, en de zieken en aangevochtenen, en alles, de telefoons die blijven rinkelen, en de ziekenwagens die blijven komen.” Ik dacht: “Hoe lieflijk en vredig! Heer, laat mij hier blijven. En ik—ik werd hiervoor geboren, dit is mijn natuur, hier is waar ik thuishoor. Hier is waar U leeft.” En ik dacht: “Wel, als ik het in deze niet krijg, zal ik het in het Millennium hebben, dus zal ik gewoon op die tijd wachten.”

⁹³ En toen de storm stopte, liep ik wat naar buiten van achter de boom vandaan. En ver weg over aan de kant van de berg hoorde ik een ouwe mannetjeseland beginnen te—te burlen. En hij was de rest van de kudde aan het roepen; zij waren verspreid geraakt, tijdens de storm. En hij begon de metgezel te roepen. Dan, zoals David in de Schriften zei: “Wanneer de diepte roept tot de Diepte”! Als er een diepte is die roept moet er ergens een Diepte zijn om het te beantwoorden.

⁹⁴ En toen begon die natuur in mij op te gaan. “Hier is de plaats voor mij om te blijven. O, dat is muziek!” Ver weg aan deze kant huilde de oude grijze wolf, en de metgezel beantwoordde het beneden in de diepte. O, tjonge! Dat is wanneer de diepte echt roept tot de Diepte; om die wilde roep van de wolf te horen, de wilde dieren die schreeuwen, de vogels die schreeuwen. Voor mij is het God! Ik kan Hem horen onder Zijn beesten en Zijn dieren.

⁹⁵ De wind die waaide, ik keek toevallig terug hiernaartoe waar de . . . waaide, koud genoeg om het water te bevrozen, op de groenblijvende naaldbomen. De zon kwam tevoorschijn, over in het westen, aan deze kant, en het zag eruit als een oog dat erdoorheen keek, als God, in de zonsondergang. En ik bemerkte dat het een regenboog over de canyon veroorzaakte. En ik begon te denken: “Daar is Hij in de regenboog. Daar is Hij, daarginds, in het roepen van die eland. Daar is Hij daarginds in de wolf die roept. Hier is Hij in de bomen. Ik kan Zijn stem horen fluisteren. Daar is Hij, daar in de regenboog.”

⁹⁶ Want: “Hij was in het aanzien de steen Jaspis en Sardius gelijk, met een regenboog over Zijn hoofd; Alfa, Omega, het begin en het einde; Hij Die was, Die is, en komen zal; de Wortel en Nageslacht van David.” En met de regenboog, zeven kleuren, perfectie. God is vervolmaakt in zevens. En daar was Hij ook als regenboog, als een verbond.

⁹⁷ Overal waar u kijkt, kunt u God zien, als u slechts in Zijn natuur zult kijken. En terwijl ik helemaal vervuld raakte . . . ik Ga u iets vertellen, dan zult u weten dat ik—ik een echte Baptist ben. Terwijl ik daarnaar keek, raakte ik zo vol van de Heilige Geest tot ik mijn geweer tegen een boom zette en zo hard als ik kon rondom de boom rende, met één voet in de lucht schopte en het uit alle macht uitschreeuwde, en “Halleluja! Halleluja!

Halleluja! Halleluja!” uitriep, gewoon rond en rond, rond en rond, tot ik bijna neerviel; stopte toen en rukte mijn handen op en neer en schreeuwde daar: “Glorie! Glorie! Glorie! Glorie! Glorie! Halleluja! Halleluja! Halleluja! Halleluja,” net zo hard als ik kon rennen. Ik kon niets anders bedenken om te zeggen. Mijn hart borrelde over.

⁹⁸ Wat was het? De diepte die roept tot de Diepte! Ik hoorde God daarginds op een wijze waarop u Hem misschien niet zou horen. Maar, voor mij, was Hij in Zijn universum en riep terug: “Ik ben de God der schepping. Ik maakte alle dingen door Mijn Eigen hand.”

⁹⁹ Ja, als er iemand in de bossen was gekomen, zouden zij hebben gedacht dat zij een maniak in de bossen hadden. Rond en rond, rond en rond, rond die boom ging ik, ik had gewoon een glorierijke tijd! Ik was niet . . . wie dan ook, ik gaf er niet om of zij mij hoorden of niet. Ik was vijftig mijl, dertig mijl in ieder geval, van wie ook, voor zover ik wist. Maar rond en rond de boom ging ik en schreeuwde het uit.

¹⁰⁰ Vanwege wat? Ik was in Gods kathedraal. Ik kon Hem overal zien, de zon, de stralen die door de bossen kwamen, de regenboog daarginds, de wolf die huilde, de eland die huilde. Ik kon Hem horen in de winden. O, tjonge, Hij is overal! Veel hoger kon u zien waar de sneeuw boven de bergen tevoorschijn kwam, en de schaduw tot beneden in de naaldbomen. O, kijk maar waar dan ook, u zult Hem zien. Hij is in Zijn universum. Gelooft u dat? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Ik stond daar een poosje.

¹⁰¹ En na een poosje hoorde ik iets dat deed: “Kwebbel, kwebbel, kwebbel, kwebbel! Kwebbel, kwebbel, kwebbel!”

Ik dacht: “Wat is dat?”

¹⁰² Ik keek rond. Er was een oude omvergewaaid boom daar waar een—een vroegere storm enkele bomen omver had gewaaid, en daar was een kleine denneneekhoorn. Ik weet niet of u weet wat zij zijn of niet. Hoe velen weten wat een denneneekhoorn is? Hij is de lawaaierigste kleine makker die er in het land is. En hij sprong op een oude boomstronk daar. En hij deed precies alsof hij op het punt stond . . . alsof hij mij in stukken zou scheuren, gewoon: “Kwebbel, kwebbel, kwebbel, kwebbel!” Hij sprong op en neer, schudde zich helemaal, zo hard als hij kon. O, hij zou mij in stukken snijden.

¹⁰³ Wel, ik dacht: “Kleine makker, je hoeft niet zo opgewonden te geraken. Je zult niets gaan doen. En ik, heb ik, wat, heb ik je bang gemaakt?” Ik dacht: “Wel, je hoeft daar niet bang voor te zijn. Ik was alleen de God die ons beide maakte aan het prijzen.” Zie je? “Je hoeft niet zo overstuur te raken. Ik was Hem aan het prijzen, dus, word niet zo opgewonden. Wel, ik was gewoon God aan het prijzen, je had beter moeten weten dan zo tegen mij te gillen.

Onderbreek mij niet wanneer ik zo op die manier juich, want ik ben bezig een goede tijd te hebben. Laat mij met rust.” Ziet u?

¹⁰⁴ En dus gebeurde het toevallig dat ik bemerkte dat de kleine makker zijn hoofdje zijwaarts scheef boog, en in dat struikgewas naar beneden keek. Wel, ik kwam erachter dat hij niet tegen mij aan het blaffen was. Vanuit dat struikgewas, door de storm, was er een grote arend die gedwongen werd naar beneden te komen. En hij was te pletter gevallen in, neergewaaid in die omvergewaaide bomen. En de grote makker, dat is waar de kleine denneneekhoorn helemaal overstuur over was. En hij sprong op een tak.

¹⁰⁵ Ik dacht: “Nu, wacht hier even, er moet hier ergens iets zijn. Want ik was God aan het aanbidden, rende rond en rond deze boom hier. En ik zie Hem in al deze verschillende elementen van Hem en in deze natuur. Nu, waarom zou Hij mij onderbreken voor een dergelijk iets?” Nu, daar was een oude arend. Ik bewonderde de arend. Maar ik keek naar hem, en ik dacht: “Wel, wat is . . . Zou ik God in hem kunnen zien? Nu, wat zou dat zijn?”

¹⁰⁶ Ik keek naar hem. Zijn dikke, grote grijs-uitziende ogen, en hij stond daar op die tak en keek naar mij. En hij keek naar deze eekhoorn, en keek dan terug naar mij; keek dan naar de eekhoorn, keek. Ik zei: “Ik denk dat je goed naar ons kijkt.” Dus ik dacht: “Weet je wat? Ik zou je kunnen neerschieten, als ik het zou willen.” En ik keek naar hem. En mijn geweer stond tegen de boom. Ik zei: “Wist je dat ik jou kon neerschieten, als ik het zou willen?” Besteedde er helemaal geen aandacht aan, zat daar gewoon.

¹⁰⁷ Ik dacht: “O, dat is wat God wil dat ik zie: ‘Wees niet bevreesd.’” Die arend is dapper, hij is nergens bang voor. Hij zou zich niet schamen om zijn baas te vertellen dat hij door Goddelijke genezing werd genezen. Het zal hem niet storen. Hij is—hij is sterk. Hij zou niet bang zijn om te getuigen als hij de Heilige Geest had ontvangen. Als Het voor hem was, zou hij zeker erover getuigen; want hij is dapper, niets om over te schamen voor hem.

¹⁰⁸ “Wel,” dacht ik, “waarom ben je zo dapper? Wat maakt dat je dapper bent?” Ik begon toen op te merken dat hij die vleugels bleef voelen. U weet hoe zij hun veren heen en weer bewegen, weet u, hun vleugels trekken. Ik dacht: “O, ik zie het. Hm-hm. God gaf je twee vleugels. En je weet heel goed dat je die twee grote vleugels zou kunnen nemen en in die bomen komen voor ik zelfs dat geweer kon grijpen.” Hij had vertrouwen in wat . . . God gaf hem die vleugels, en hij wist wat die vleugels voor hem zouden doen.

¹⁰⁹ Hoeveel anders is het met het menselijk wezen! God heeft ons de Heilige Geest gegeven en wij weten nog steeds niet wat Het voor ons kan doen. Dat is juist! Het is onbegrensd, wat Hij zal

doen. “Alle dingen die u biddende begeert, geloof dat u ze krijgt, en u zult ze hebben.” Die arend kon vertrouwen op zijn door God gegeven vleugels. Weet u waarom? Ik denk, dat vele keren, de arend het uitgeprobeerd had. Hij wist waarover hij sprak. En wij hebben de Heilige Geest en hebben Het níét uitgeprobeerd. Dat is gewoon waar het aan toe is. Ziet u, als wij de natuur in ons zouden laten werken zoals het dier het doet! Zeker, hij weet waar zich aan vast te houden, en aan wat niet.

¹¹⁰ Dus hij—hij kende de afstand van waar ik stond, van mijn geweer vandaan, hij zou zich in die bomen kunnen begeven en ik zou hem nooit zien, dus hij bleef die grote vleugels bewegen. En ik hield hem in het oog; ik zei: “Ouwe jongen, ik zou je nooit neerschieten. Ik ben zo trots op je!” Ik hou ervan iets te zien dat wat pit in zich heeft, iets dat ervoor uit zal komen wanneer zij weten wat zij doen. Houdt u er niet van om dat te zien?

¹¹¹ Dat is de reden waarom ik van de Pinksterkerk hou. Geeft er niet om wat de wereld zegt, hen “heilige rollers” noemt, alles nog meer, zij staan meteen op en juichen net zo, prijzen de Heer, gaan gewoon door. Ik hou daarvan. Zeker, komen er gewoon voor op. Maakt geen enkel verschil uit wie het is, blijf daar en geef je getuigenis, geef God de eer.

¹¹² Ik lette op die ouwe arend terwijl hij zich daar bewoog, weet u, een klein beetje. En ik bemerkte toevallig dat hij niet zo zeer naar mij keek, hij werd moe van te luisteren hoe die eekhoorn hem vervloekte: “Kwebbel, kwebbel, kwebbel! Kwebbel, kwebbel, kwebbel!” Ah, hij keek gewoon naar hem toe. En na een poosje ergerde hij zich aan hem, dus het enige wat hij deed was gewoon een hele grote sprong te doen, zo, en flapperde met zijn vleugels een keer of twee, en hij was al voorbij de bomen. Vervolgens flapperde hij geen enkel keer meer, hij zette gewoon zijn vleugels. En iedere keer dat de lucht omhoog zou komen, zou hij ermee omhooggaan. En ik stond daar en keek naar hem. Als telkens de wind weer zou stromen, zou hij een beetje hoger gaan; bewoog geen veer, ging gewoon hoger, hoger, hoger, hoger, tot hij een klein punt werd.

¹¹³ Ik stond daar en tranen begonnen langs mijn wangen naar beneden te lopen. Ik zei: “O God, dit is een geweldige plaats om te zijn. Hier is waar ik van hou om te zijn. Daar bent U in die arend.”

¹¹⁴ Ziet u, hij maakte slechts één grote sprong en hij vertrouwde op zijn vleugels. Hij flapperde niet van de ene bijeenkomst naar de andere en ging niet van de ene kerk naar de andere. Hij maakte gewoon één grote zwaai, zette dan zijn vleugels in de Kracht van God, liet de Heilige Geest, en hem wegdragen, verder en verder en verder en verder. Hij ging weg van die kleine oude aardekhoorns van de aarde hier, aardgebonden; hebben geen vleugels en weten niet hoe te vliegen. “Kwebbel, kwebbel! Dagen

van wonderen zijn voorbij. Er bestaat niet zoiets als de Heilige Geest, dat is voor een andere dag die voorbij is.” O, zet gewoon uw vleugels in de Kracht van God, laat de Heilige Geest u erboven uit doen stijgen, verder en verder en verder gaan. Hij kon zelfs geen aardeekhoorn meer horen, grondeekhoorn, of wat u hem ook wilt noemen. Raakte vermoeid van dat “kwebbel, kwebbel.” O, als de gemeente, één dezer dagen, daar moe van zal worden, en ze zullen weten hoe ze hun vleugels moeten zetten; en zij zullen een wandeling met God nemen, en naar Huis gaan, weg eruit. “Dagen van wonderen zijn voorbij”? Vertel mij dan wanneer. Kwamen gewoon te laat om ons dat te vertellen, nietwaar? “Dagen van wonderen zijn voorbij. Bestaat niets zoals de Heilige Geest. Spreken in tongen is slechts doen alsof,” dat is alles wat zij ervan weten. Dus, wat men moet doen is gewoon uw vleugels te zetten.

¹¹⁵ Hij flapperde nu niet, van plaats tot plaats. “Ik zal er heengaan en zien of *dit*, en ik zal er heengaan en zien of *dat*.” Hij wist gewoon hoe hij zijn vleugels moest zetten. En dat is alles wat u moet weten hoe te handelen betreffende Goddelijke genezing, betreffende de Heilige Geest, is gewoon te weten hoe uw geloof te zetten in de kracht en beloften van God. Het zal u gewoon omhoog dragen. U gaat gewoon omhoog. Elke keer dat het erin blaast, zullen wij hoger en hoger en hoger en hoger oprijzen; tot u niet meer in staat zult zijn dit “kwebbel, kwebbel, kwebbel” hier te horen: “Dagen van wonderen zijn voorbij. Stel heilige rollers.” U zult er niet eens aandacht aan besteden. U zult zover voorbij hen zijn tot u buiten hun gehoorafstand zult zijn. Uw ziel zal opgeheven worden naar een plek toe waar . . .

¹¹⁶ O, zeker, God is in Zijn universum. U gelooft dat, nietwaar? O, wij zouden uren op dat alleen kunnen doorbrengen. We moeten naar een andere gaan. Gelooft u dat God in Zijn universum is? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, het volgende, God is in Zijn Woord. Nu kijkt u rond in het universum en u zult God zien. Zeker zult u dat. Nu, God is in Zijn universum.

¹¹⁷ Nu, God is in Zijn Woord. God houdt Zijn Woord. Dat is wat de Bijbel écht maakt. Dat is wat wij gelijk welke atheïst, gelijk welke ongelovige, gelijk welke Mohammedaan, gelijk welke Boeddha, gelijk welke toverdokter, gelijk welke spiritualist, om het even wat anders, kunnen uitdagen, in de Naam van de Heer Jezus, en dit Woord levend maken, want God is in Zijn Woord.

¹¹⁸ Ik discussieerde onlangs met een—een bepaalde denominationele kerk die gelooft dat—dat de kerk het antwoord is, niet het Woord. Zij zeiden dat zij de Bijbel geschreven hadden. De Bijbel was de . . . het was de geschiedenis van hun kerk. En hij zei: “God is in Zijn kerk.”

Ik zei: “De Bijbel zegt: ‘God is in Zijn Woord.’”

¹¹⁹ “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond.” Dat is juist. Hij was het Woord van God, het gesproken Woord van God. En God is in Zijn Woord. Elke belofte die God doet, Hij blijft bij Zijn belofte. Het enigste dat wij moeten doen is dat wij Zijn Woord in ons hart nemen, en Het niet betwijfelen, maar geloven, dan doet God dat Woord (wat Hemzelf is aan de binnenkant van u) aan het werk gaan en laat net dat geschieden wat Hij beloofde.

¹²⁰ Deed Hij dat in Abraham? Wel, Abraham, van een man van vijfenzeventig jaar oud, of, voordat hij zelfs, of, vijfenzeventig jaar oud, voordat hij de belofte ontving. En hij nam dat Woord in zijn hart en bewaarde Het daar gedurende vijftwintig jaar. Maar het bracht precies voort wat de belofte was. Is dat juist?

¹²¹ God is in Zijn Woord. Wij weten dat allemaal. Er is geen enkele plek van de Bijbel dat Zichzelf tegenspreekt. Ik heb iedereen wat ze ook maar willen aangeboden; ik zal het Evangelie prediken en een jaar lang liefdesoffers opnemen, en elk deel ervan geven aan een man die het Woord van God kan nemen en Het door het Woord van God aan mij kan weerleggen. Dat is juist. Het is er niet. En ik heb die uitdaging er jaren en jaren staan; ik neem nog steeds mijn eigen liefdesoffers. Want, het is er niet. U bent misschien zo in de war in uw eigen intellectueel, want de Bijbel is . . . Jezus dankte Zijn Vader dat het werd “verborgen voor de ogen van de wijzen en verstandigen en dat Het werd geopenbaard aan kinderkens die willen leren”. Ziet u, Het is het Woord van God.

Het Woord is als een Zaad.

¹²² Nu, als u een zaad neemt. U mensen hier aan de Westkust, jullie zijn grote landbouwkundigen. Nu, u neemt uw sinaasappelboom. Nu, u neemt uw sinaasappelboom, wanneer u het voor het eerst krijgt, is het een zaad. U doet het in de grond, en dat zaad zal een sinaasappelboom voortbrengen. Zeker. Nu, dat is hoe het is. Nu, deze sinaasappelboom, het enige dat u daarmee doet, wanneer het gewoon ongeveer zo hoog is als uw . . . één inch hoog. Ik weet niet hoe veel kisten sinaasappelen een boom in zijn leven zou produceren. Laten wij zeggen, bij voorbeeld, vijfhonderd kisten. Nu, dat kan er over of er onder zijn, ik weet het niet; maar laten we zeggen vijfhonderd kisten. Wist u dat elke sinaasappel die ooit in die boom zal zijn er in is wanneer het gewoon ongeveer één inch groot is? [Leeg gedeelte op de band—Red.] Wist u dat? Zeker is het zo. Waar? Het komt van het zaad. Nu, het enigste dat het is, het is gewoon uitgeplant, uitgezet.

¹²³ En het moet het opnemen, het zuigt water op van de aarde, om voeding te krijgen. En het zuigt water vanuit de aarde, en het moet meer dan zijn deel drinken. En elke keer . . . want het moet doen groeien. En wanneer het water indrinkt, doet het

takken uitgroeien; drinkt meer water in, duwt het bladeren uit; drinkt meer water in, duwt bloesems uit; drinkt meer water, duwt sinaasappelen uit. Het blijft maar drinken en doen groeien. Maar het moet drinken.

¹²⁴ Dat is hoe een gelovige is, hij is precies in het midden van het Woord van God gezet. Amen! En als hij enige behoefte aan iets heeft, drinkt hij gewoon en doet groeien; drinkt en doet groeien. Wanneer een man gevuld is met de Heilige Geest, is alles dat hij ooit zal gebruiken op zijn levensreis dan al in hem. Ja, meneer. Het enige dat wij moeten doen is drinken en drinken, en drinken en drinken tot wij het krijgen. Wij zijn geplant in Christus Jezus! En volgens mijn interpretatie van Hem, is Hij de onuitputtelijke Bron des Levens. Dat is precies wat ik denk dat Hij is. En wanneer we geplant zijn in Hem, is Hij onuitputtelijk! Wij kunnen het uit Hem opnemen, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, geduld, kracht, genezing, [Leeg gedeelte op band—Red.] . . . belofte die Hij geeft, want wij zijn geplant in het Zaad van Zijn Woord. En Het zal precies voortbrengen wat God zei dat Het zou voortbrengen. Het is een Zaad, het Woord.

¹²⁵ God is in Zijn Woord. Wij geloven dat, nietwaar? Wij allen geloven. U ziet God antwoorden. Heel, jaren geleden, toen Hij hen vertelde naar boven te gaan, Pinksteren, dat zij de Heilige Geest zouden ontvangen. Jaren voordien, in Jesaja, zei Hij: “Het is gebod op gebod, regel op regel, hier een beetje en daar een beetje. Behoud het goede. Belachelijke lippen en andere tongen zal Ik tot dit volk spreken, en dit is de Rust.” Ziet u, Hij vertelde het lang van te voren, dan kwam Zijn Woord er dadelijk en werd bekend gemaakt. Alles, de belofte Messias, vanaf de hof van Eden, “het Zaad zou de kop van het serpent vermorzelen,” enzovoort, het gebeurde. God is in Zijn Woord.

¹²⁶ Nu, God is in Zijn universum, zeg “amen” als u het gelooft.

[Samenkomst zegt: “Amen”—Red.] God is in Zijn Woord. Geloof u het, zeg “amen.” [“Amen”]

¹²⁷ Nu, God is in Zijn Zoon. Nu, God was in Zijn Zoon. “God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende,” dat is wat de Schrift zegt. Hij, God zal neerkomen, en woonde in een lichaam, geboren door de maagd Maria, en God manifesteerde Zichzelf door Christus; om te tonen wat Zijn—Zijn attributen waren, om te tonen dat Hij liefhad, om Zijn geduld te tonen, om Zijn kracht te tonen, om te tonen en Zichzelf te manifesteren. God woonde in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenend.

¹²⁸ Ik sprak hier tegen een vrouw, enige tijd geleden, of zij vroeg naar mij. Zij zei: “Voorganger Branham,” zei zij, “ik waardeer uw predikingen. Ik, ik ben een. . . Ik woon uw samenkomsten bij.” Maar zij behoorde tot een bepaalde denominationele kerk die niet gelooft dat Jezus Goddelijk was. En zij zei: “Wel, Hij was

niet Goddelijk.” En ik zei . . . Zei: “U probeert Hem te Goddelijk te maken.”

Ik zei: “Hij was Goddelijk.”

129 “O,” zei zij, “meneer, ik zal toegeven dat Hij een goed man was.” En ik wil uw gevoelens niet kwetsen; sommigen van die mensen zijn mijn dierbare vrienden. Het is Christian Science. En hij zei: “Hij, Hij is niet Goddelijk.” Zei: “Ik zal toegeven dat Hij een profeet was, maar Hij was niet Goddelijk. En u probeert Hem Goddelijk te maken.”

130 Ik zei: “Hij was of Goddelijk of de grootste misleider die de wereld ooit had.” Dat is juist. Ik zei: “Hij was Goddelijk. Hij was meer dan een profeet. Hij was God over de profeten! Zeker was Hij dat.” Ik zei: “Hij was Goddelijk.”

131 En zij zei: “Nu, u zei dat u ‘fundamenteel’ was en dat u de Schrift geloofde.”

Ik zei: “Dat doe ik.”

132 En zij zei: “Als ik u bewijs, door uw eigen Bijbel, dat Hij niet Goddelijk was, zult u getuigen dat ik gelijk heb?”

133 Ik zei: “Jazeker. Als de Bijbel zegt dat Hij niet Goddelijk was, dan zal ik de Bijbel geloven.” En ik zei: “Maar ik moet het Schriftgedeelte zien.”

134 Zij zei: “In Johannes, daar in Johannes staat er: ‘Toen Jezus naar het graf van Lazarus ging, weende Hij.’” En zei: “Weet u, als Hij Goddelijk was, kon Hij niet wenen.”

Ik zei: “Zuster, is dat het waar u uw gedachte op baseert?”

135 Zij zei: “Ja, meneer. En dat is waar. Hij ging naar het graf van Lazarus, Hij weende; dat toonde dat Hij niet Goddelijk was.”

136 Ik zei: “Uw argument is dunner dan de bouillon gemaakt van de schaduw van een kip die van honger omkwam.” Ik zei: “Wel, u weet wel beter dan dat.”

137 En zij zei: “O, Hij was—Hij was—Hij was een profeet, Hij was een goede man.”

138 Ik zei: “Hij was meer dan . . . God was in Hem. Hij was een mens, maar Hij was een—een tweevoudig-Persoon. Één, Hij was een mens; de Geest in Hem was God!” Ik zei: “God was in Christus.”

Zij zei: “Ah! Nee!”

139 Ik zei: “Kijk, dame, ik zal uw eigen Schriftplaats nemen. Hij was een mens, maar Hij was een God-mens. Toen Hij naar het graf van Lazarus toeging, weende Hij wel als een mens. Dat is waar. Maar toen Hij daar stond, Zijn kleine voorovergebogen schouders recht trok, en zei: ‘Lazarus, kom uit,’ en een dode man, die vier dagen dood was, kwam tot leven, dat was meer dan een mens. De mens kon dat niet doen. Dat was God in Zijn Zoon.”

¹⁴⁰ Hij was een man toen Hij van de berg afkwam, hongerig, op zoek naar iets om te eten, keek zoekend op een boom om iets te vinden om te eten. Hij was een mens toen Hij hongerig was. Maar toen Hij twee vissen nam en vijf koeken en vijfduizend voedde, was dat meer dan een man. Dat was God in Zijn Zoon. Heel zeker!

¹⁴¹ Hij was een man toen Hij daar die avond op die boot lag, kracht was van Hem uitgegaan, tot Hij zo zwak was dat Hij niet kon. . . de golven maakten Hem zelfs niet wakker, heen en weer geslingerd in die kleine oude boot zoals een flessenstopper daar buiten op een machtige zee. De tienduizend duivels van de zee zwoeren dat zij Hem die avond zouden verdrinken terwijl Hij in slaap was. Hij was een mens toen Hij slaperig was en vermoeid. Maar toen Hij Zijn voet plaatste op het getouw van de boot, omhoog keek en zei: “Zwijg, wees stil,” en de winden en de golven gehoorzaamden Hem, dat was meer dan een mens. God was in Zijn Zoon! Absoluut!

¹⁴² Hij was een mens toen Hij daar stierf aan het kruis, schreeuwend om genade. Hij was een mens toen Hij stierf. Hij huilde als een mens, Hij had pijn als een mens. Maar op Paasmorgen toen Hij het verbrak. . . de dood, hel, en de zegels van het graf, en weer opstond; Hij is meer dan een mens, Hij bewees dat Hij God was!

Levend, had Hij mij lief; stervend, redde Hij mij;
Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg;
Verrezen, rechtvaardigde Hij vrijelijk voor eeuwig;
Op een dag komt Hij, o, heerlijke dag!

¹⁴³ God was in Zijn Zoon, de wereld met Zichzelf verzoenend. Geloofd u dat? Zeker. God was in Zijn Zoon. Snel, onze tijd vliegt. Nog één ding. Wij. . . Geloofd u dat God in Zijn universum is? [Samenkomst zegt: “Amen”—Red.] Dat God in Zijn Woord is? [“Amen”] Dat God in Zijn Zoon was? [“Amen”]

¹⁴⁴ Nu, God in Zijn volk. In orde. Wij zullen zien of Hij neer komt naar menselijke wezens op dezelfde wijze als Hij naar de natuur komt. Menselijke wezens zijn een deel van Zijn natuur. Zeker zijn ze dat. Nu, merk op, God was in Zijn volk.

¹⁴⁵ Wie was het de andere avond in onze tekst, in Elia, toen een kleine baby gestorven was door een zonnesteek, en uren en uren op het bed van de profeet werd gelegd, toen een man, genaamd “Elia,” heen en weer op en neer over de vloer wandelde, en zijn lichaam op die dode baby legde, en hij kwam tot leven? Dat was God in Zijn volk. Het was het zeker.

¹⁴⁶ Wie was het, dat wanneer Petrus, de apostel, een visser zo ongeleerd. . . De Bijbel zegt: “Hij was eenvoudig en ongeleerd.” Wie was het, toen hij langs de straten wandelde en mensen legden

de zieken in het schaduw van die man en ze werden genezen? Was het de schaduw van een man die hun genas? Het was God in Zijn volk, Die het genezen deed.

¹⁴⁷ Wie was het in Paulus, toen ze van zijn lichaam zweetdoeken of gordeldoeken namen en op de zieken legden? God was in Zijn volk. Ze herkenden God in Paulus. Zeker deden ze dat.

¹⁴⁸ Wie was het, toen een stel lafaards baden, het Woord van God namen en naar Pinksteren gingen? Ze hadden de deuren allemaal versperd, en de ramen versperd, en ze waren daar tien dagen lang binnen. Plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige, gedreven wind, het vulde heel het gebouw waar zij zaten, verdeelde tongen zaten op hen, als van vuur. En in de straten gingen ze, waar ze eerder bang waren, gingen daar buiten, predikten het Evangelie, en gedroegen zich als een stel dronken mensen. Wat was het? God in Zijn volk. God Die Zich onder Zijn volk bewoog.

¹⁴⁹ God is in u. God, de Heilige Geest, is in u, beweegt Zich nu rondom, de wereld met Zichzelf verzoenend.

¹⁵⁰ Wat veroorzaakt dat deze geïnspireerde predikers het Evangelie prediken? Wat doet hen dat doen? Wellicht, eens, dronkaards; eens, gokkers; eens, slechte mensen; plotseling, veranderde er iets! En hier staan ze, prediken het Evangelie en geven hun levens uit. En sommigen onder hen, bijna, leven ze zo arm als maar kan. Terwijl ze zakenmannen waren en rijk konden zijn, in grote auto's rijden en luxe hebben, maar ze offerden het op en gaven het weg. Waarom? God is in Zijn volk, de wereld tot Zichzelf verzoenend. God is in Zijn volk.

¹⁵¹ Wat is het dat een kleine vrouw of een kleine man treft, en hij staat op, en zijn gezicht licht op als een kaars, en spreekt in een taal waarover hij niets weet, en een ander staat op onder dezelfde soort inspiratie en geeft een boodschap aan de gemeente? God is in Zijn volk. Amen.

¹⁵² Wat is het dat naar dit podium komt, samenkomst na samenkomst, en dezelfde wonderen doet die Jezus deed toen Hij hier op aarde was? Het is God in Zijn volk. Ongeacht hoeveel het in mij zou zijn, het moet ook in u zijn. Want, het werkt niet alleen maar bij mij alleen. U en ik zijn er samen voor nodig, om het te doen. Dat is juist.

¹⁵³ Wij allen samen, God in ons allen! God, niet alleen in een Methodist of Baptist, of van Pinksteren of Presbyteriaan, maar God is in iedere gelovige die de Heilige Geest heeft ontvangen. Dat is God, de Heilige Geest, in de mensen, de wereld tot Zichzelf verzoenend.

¹⁵⁴ Merk op hoe Hij de mensen het doet geloven. Door dezelfde dingen die Hij deed tot de eersten op Pinksteren, doet Hij het bij hen vandaag op dezelfde wijze. Ze ontvingen de Heilige Geest op dezelfde manier, dezelfde tekenen en wonderen volgen hen.

155 God is in Zijn universum. Geloofst u dat? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] God is in Zijn Woord. Geloofst u dat? ["Amen"] God is in Zijn Zoon. Geloofst u dat? ["Amen"] God is in Zijn volk. Geloofst u dat? ["Amen"] God Die Zich in allen beweegt!

156 Daarom zei Filippus: "Toon ons de Vader, en het zal ons tevredenstellen."

157 Ik ben tevredengesteld vandaag dat ik God overal kan zien waar ik kijk! Ik zie Hem niet alleen, maar ik voelde Hem en ik weet dat Hij hier is! Zoals de dichter zei: "U vraagt mij hoe ik weet dat Hij leeft, Hij leeft in mijn hart." Ik let op Zijn Geest en zie Hem mij motiveren, mij doen bewegen. U bent gemotiveerd door iets, de Heilige Geest. God is hier vandaag, vrienden. God is hier.

158 Hij is in Zijn natuur daarginds, zomer en winter, bladeren, bloemen, vogels, dieren. Hij is in de zonsondergang, de zonsopgang. Hij is in het zonnestelsel. Hij is overal! God is overal! Hij is in Zijn universum.

159 God is in Zijn Woord. Wie ook Zijn Woord wil nemen, welke belofte dan ook. . . Laat het bekend worden dat ik dit zei. Als u de juiste mentale houding wilt nemen tegenover gelijk welke Goddelijke belofte van God, zal dat het doen geschieden. Dat is wat ik over Zijn Woord denk. Neemt u welke belofte dan ook Hierin, en neemt u de juiste mentale houding daar tegenover, zal God het voor u doen geschieden. God is in Zijn Woord.

160 God is in Zijn Zoon. Hij was Goddelijk. Hij is de Zoon van God. Ik geloof dat met alles wat in mij is. Ik geloof het. Ja, meneer. Hij was niet meer. . . Hij was een profeet. Zeker, Hij was een profeet, Hij was een prediker, Hij was een zanger. Hij was—Hij was God, God gemanifesteerd in het vlees. God kwam neer in het vlees, om de wereld tot Zichzelf te verzoenen. Dan stierf die wonderbare Zoon van God. En toen Hij stierf, gaf Hij Zijn leven. Hij stond weer op, op Pasen, en God wekte Zijn lichaam op en zette het aan Zijn rechterzijde, en zond de Heilige Geest terug om Zichzelf verder te manifesteren onder de mensen.

161 En dezelfde Geest die in Jezus Christus was, is onder ons vandaag, Zich voortdurend tot de mensen manifesterend, door dezelfde tekenen, dezelfde wonderen, en geeft hen dezelfde Heilige Geest, spreekt met dezelfde soort tongen, geeft dezelfde soort interpretatie, ziet visioenen, gaat uit, geneest de zieken, precies zoals Hij het in het begin deed. God is in Zijn volk!

162 Waarom zoeken wij dan: "Toon ons de Vader en het zal ons tevreden stellen"? Wij zien de Vader. Wij zien de Vader.

163 Wanneer ik—wanneer ik hier naar buiten kijk en de zonsondergang zie, zie ik de Vader. Wanneer ik de zonsopgang zie, zie ik de Vader. Wanneer ik in het wild de roep van het beest hoor, zie ik de Vader. Wanneer ik die bloemen zie bloeien, zie ik de Vader. U niet?

164 Ik zie Hem in Zijn Woord. Iedere keer dat ik Zijn Woord neem op een belofte, zie ik de Vader.

165 Kijk ik naar Jezus, zie ik de Vader Zichzelf uitdrukken door de Zoon.

166 Ik kijk naar Zijn volk, ik zie de Vader; zie Hem werkend onder Zijn volk, Zichzelf uitdrukken, voortdurend verder. “Toon mij de Vader”? Hier is Hij precies hier deze namiddag, werkend onder Zijn volk, in Zijn volk, door Zijn volk, over Zijn volk heen. Halleluja! God is in Zijn volk.

167 Laten wij bidden. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Geprezen zij God! Hebt u Hem lief? In orde.

168 Ik geloof dat Billy mij vertelde dat vijftig gebeds. . . In orde. Gebedskaart nummer één. Steek uw hand omhoog, heel snel, zodat wij 't kunnen zien nu, en heel snel aan het gebedslijn komen. Wij gaan iets zien gebeuren. Ik . . . Wachten jullie erop? Gebedskaart nummer één, wie heeft hem? Deze dame hier, heeft u gebedskaart nummer één? Ik vraag om gebedskaart nummer één. (Welke—welke letter was het?) E.

169 Gebedskaart E, nummer één, steek uw hand omhoog. Nummer twee. In orde. Nummer drie, nummer vier. Kom maar hiernaartoe, komt u ook? Nummer vijf, zes, zeven. Dat is juist, sta direct op. Zodra ik roep, sta dan op. Zeven, acht, negen, tien, elf, twaalf, dertien, veertien, vijftien, zestien, zeventien, achttien, negentien, twintig, eenentwintig, tweeëntwintig, drieëntwintig, vierentwintig, vijfentwintig, vorm een rij nu.

170 Hoevelen hebben geen gebedskaart, steek uw handen omhoog. Geloof u dat God in Zijn volk is? Dezelfde God Die in Galilea liep, in Jezus Christus, gelooft u dat Hij vandaag hier is, in u, dezelfde Geest die in Jezus was? Hij is de maagdelijke geboren Zoon van God; en u bent aangenomen zonen, door Hem. Dezelfde Geest die in Hem was, is in u. In orde.

171 Vijfentwintig, zesentwintig, zevenentwintig, achtentwintig, negentwintig, dertig, laten die komen. Wij roepen hen op die manier zodat wij geen ophoping krijgen, weet u, zo'n heen en weer gewandel. Goed, dertig, eenendertig, tweeëndertig, drieëndertig, vierendertig, vijfendertig, zesendertig, zevenendertig, achtendertig, negenendertig, veertig. Dat is juist, ga gewoon daar naartoe en ze zullen u direct in de rij zetten. Als u zich niet kan bewegen, wel, laat iemand het dan weten, ze zullen u verplaatsen.

172 Nu, hoevelen hebben geen gebedskaart, steek uw hand op, zeg: “Ik wil dat God mij deze namiddag geneest.” Het maakt mij niet uit wie u bent, waar u vandaan komt, wat dan ook, zeg gewoon: “Ik wil dat God mij geneest. Ik geloof.”

173 Goed, veertig tot vijftig nu, laat hun komen. Iedereen met een gebedskaart, sta op en kom nu hiernaartoe, u die uw gebedskaart

heeft. Wij gaan gewoon enkele ogenblikken wachten en direct beginnen met de gebedsrij, met te bidden voor de zieken.

¹⁷⁴ Nu, wij zouden over de volgende tien of vijftien minuten klaar moeten zijn, heb dus alsjeblieft even geduld met ons. En bid met alles wat in u is. Nu, ik wil dat u hierheen kijkt, een ieder van u nu. Nu, bedenk. . .

¹⁷⁵ Zijn er ook vreemdelingen hier die nooit eerder in één van de samenkomsten zijn geweest? Er zijn er vrij veel, kijk maar. Wij zijn zo blij om u te hebben. Vertrouwen erop dat u—u verder zult gaan met dit soort diensten, dat is, waar de Heilige Geest. . . Als u geen—geen lid bent van een kerk die volle Evangelie is en, qua natuur, zouden wij u vragen, als u houdt van het soort dienst waar de Heilige Geest binnenkomt en er beweegt. Kijk naar deze predikers hier, zij—zij wonen verspreid door heel dit gebied hier, en ze zullen. . . (Dank u, zuster.) Zij zullen—zij zullen blij zijn om u in hun kerk te mogen hebben.

¹⁷⁶ Nu, ik wil dit zeggen, dat iedere persoon die zich bekeerd heeft deze week, iedere persoon die zich hier bekeerd heeft deze week, nu, kijk naar deze groep predikers, zij—zij staan voor dezelfde zaak waarvoor ik ook sta. Wij hebben geen enkel verschil. Wij zijn absoluut hetzelfde. Wij geloven in het volle Evangelie, de doop van de Heilige Geest, al deze dingen. Al deze predikers hier, wij zijn allen gewoon precies hetzelfde. En wij willen dat u zich voegt bij hun kerk zodat u verder kunt gaan. Nu, zij zijn de. . . De goede Samaritaan is langsgekomen, heeft olie op de wond gegoten. Maar hij heeft u nu genomen en hij wil dat u naar één van de herbergen hier gaat, de dichtstbijzijnde bij u. Hij heeft de voorganger al betaald om voor u te zorgen, dus, hij is betaald; hij ontving de Heilige Geest, kreeg zegeningen van God, en gezondheid, en openbaring, hij kan gewoon uw ziel voeden! Kom dus gewoon nu en voeg u bij één van de kerken, en het zal—het zal het beste wezen dat u kunt doen om uw geest gevoed te houden en om verder te gaan. God zij met u.

¹⁷⁷ Nu, wij beweren niets meer dan uw broeder te zijn. Nu, als de Opname vandaag zou komen, en God die die waardig zijn eerst naar huis zou nemen, zou ik de laatste zijn om het podium te verlaten. Dat is juist. Ik werd buiten het seizoen geboren. Ik. . . Wanneer u, heel veel van u Pinksterpredikers hier, ouder dan ik, jaren geleden hier buiten op straat waren, aan het prediken, toen de vervolging zwaar was, legde u het pad waarop ik nu loop. U vertelde de mensen dat deze dingen zouden gebeuren. U moest door allerlei struiken en alles hakken, over allerlei stapels van rotsen. Ziet u? Ik ben slechts een baby. En u bent degenen, u bent de broeders die—die dit hebben gebracht. U bent de broeders en zusters die deze dingen hebben gedaan. U sprak het slechts tot de mensen, en vertelde hen dat het zou komen. U legde het fundament. De ene is. . . legt een fundament, de andere is een timmerman, de ene is een loodgieter, één is

elektricien. Het Huis van God wordt opgericht. Ziet u? En nu als wij verder gaan, en iedereen heeft zijn plaats. En nu, wij—wij willen dat jullie mensen onze broeders en deze gemeenten eren en respecteren. En laat het Koninkrijk Gods groeien en vermenigvuldigen, voortdurend, is ons gebed.

¹⁷⁸ Nu, ik kan niet genezen. Genezing werd reeds door de Heilige Geest gekocht. Hoevelen weten dat? Christus deed het op Golgotha. Het enige is, dat deze mannen hier misschien, zij zijn predikers, zij zouden het Woord van God kunnen nemen. Ik zou niet. . . Ik zou niet durven voor hen te staan met het Woord van God, en iets tegengesteld; want, ze zijn geroepen, dat is hun bediening, ze prediken, ze weten waar ze het over hebben. Dus ik luister gewoon naar wat ze zeggen, en zeg “amen” en ga verder, want ze zijn—ze zijn mannen van God. Ik volg hen, en ik kom erachter dat ze in de Bijbel zijn, en de Waarheid vertellen.

¹⁷⁹ Wel, nu, ik ben niet veel op het vlak van prediken. Maar mijn gave is de gave van zien. Dat is een. . . Jezus was een prediker. Hij was ook een ziener. En wat mij betreft, omdat ik niet genoeg opleiding heb om te prediken, maar ik heb een gave om dingen van tevoren te zien, te vertellen en van te voren te zeggen.

¹⁸⁰ Want in de Bijbel staat er: “Er werden uitgezonden apostelen, profeten, evangelisten, leraars, herders, al dezen voor de volmaking van de Gemeente.” God heeft hen in de Gemeente gezet. Nu, er zijn negen geestelijke gaven, dat wij de handen kunnen opleggen, enzovoort, en oprecht bidden voor de beste gaven, enzovoort, op die manier. Maar deze anderen zijn voorbestemde gaven van God, God plaatst hen in de Gemeente.

¹⁸¹ Tot het tijdperk dat komt, Hij. . . Johannes de Doper was een bijzondere looper voor dat tijdperk. God bestemde hem gewoon voor om dat werk te doen. Geloofst u dat? Zeker deed Hij dat. Jezus zei: “Bent u gegaan om een profeet te zien?” Zei: “Méér dan een profeet.” Ziet u? Johannes wist dat niet, maar Jezus wist het. Ziet u?

¹⁸² En Jeremia, voordat hij geboren werd, zei God: “Ik heb u gekend, u geheiligd, en u aangesteld tot een profeet gesteld voor de volken.” Dat is waar, is het niet zo?

¹⁸³ Nu, toen Jezus hier op aarde was, zei Hij, toen Hij op het punt stond te vertrekken, zei Hij: “Een kleine tijd, en de wereld. . .” Vergeet dit niet, Christenvriend. “Een kleine tijd, en de wereld zal Mij niet meer zien; maar u zult Mij zien, want Ik zal met u zijn, in u, zelfs tot de voleinding van de wereld.” Zei Hij dat? Hij zou met ons zijn tot de voleinding van de wereld. De Bijbel zegt dat: “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.” Dat betekent: “Dezelfde in principe, Dezelfde in kracht.” Het enige wat verschilt in Jezus op aarde vandaag, met wat Hij toen was; vandaag is Hij hier in de vorm van de Heilige Geest. Zijn lichamelijk lichaam zit aan de rechterhand van God in de

Hemel. Op een dag zal Hij komen, en degenen die in Christus zijn zullen opstaan en met Hem gaan. Ziet u? Dat is waar wij naar uitkijken, naar die dag. Maar Zijn Geest, met geheel Zijn kracht en manifestatie, is gegeven aan het Lichaam van gelovigen over heel de wereld.

¹⁸⁴ Nu, deze Engel van de Heer, als hij niet dezelfde werken volvoert en doet die Jezus deed, dan is het niet de Geest die op Jezus was. Maar als Hij wel dezelfde werken doet die Jezus doet; want, Hij zei: “Wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen.”

¹⁸⁵ U weet dat de Bijbel zegt, hetzelfde hoofdstuk, Johannes 14: “De werken die Ik doe, zal hij ook doen; zelfs nog *meer* dan deze zal hij doen, want Ik ga naar Mijn Vader.” Ik weet dat de King James “grotere” zegt. Het kon niet groter zijn; het oorspronkelijke zegt “meer”. Want Hij stopte de natuur, Hij deed de doden opstaan, wel, gewoon van alles. Men zou niet groter kunnen doen dan wat Hij deed. Maar de Gemeente zou meer ervan doen, want, terwijl wij hier een samenkomst houden, houden ze een samenkomst in Afrika, ze houden hen in Brazilië, ze worden door heel de wereld gehouden, ziet u, omdat het *meer* kon zijn. God werd gemanifesteerd in één Persoon, toen, Zijn Zoon Jezus; nu wordt Hij gemanifesteerd in Zijn Gemeente, universeel. Maar dezelfde Geest Die dezelfde werken doet! Op een dag. . .

¹⁸⁶ Voor degenen die geen gebedskaart hebben. Nu, is er nog één gebedskaart in het—in het gehoor? Als er één is, moet u in de rij komen. Jullie zonder gebedskaarten, er was een vrouw. . .

¹⁸⁷ Laten wij—laten wij het zo zeggen, het staat er niet zo, maar op een keer had een vrouw een bloedvloeïng, en zij wist niet hoe zij bij Jezus zou komen. Maar zij zei: “Als ik de zoom van Zijn kleed kan aanraken, ik geloof Hem, zal ik genezen worden.” Hoevelen hebben ooit dat verhaal gelezen? Wel, zeker hebben wij dat gelezen.

¹⁸⁸ En nu, zij glipte door de menigte, en zij glipte voorbij al de critici, en zij raakte Zijn kleed aan. Nu, het Palestijnse kleed hing los, en ze hadden een onderkleed. Nu, Hij voelde het niet lichamelijk, maar Hij zei: “Wie raakte mij aan?” toen zij Hem aanraakte en weer terugging in de menigte. “Wie raakte Mij aan?”

¹⁸⁹ En, wel, Petrus heeft Hem berispt, zei: “Heer, waarom zou U zoiets als dat zeggen? Wel, iedereen raakt U aan, en Gij zegt: ‘Wie raakte Mij aan?’” Hij berispte Hem, zegt de Bijbel.

¹⁹⁰ Hij zei: “Maar Ik bemerk dat Ik zwak ben geworden, kracht is van Mij uitgegaan.” En Hij keek overal rond over heel het gehoor totdat Hij de kleine vrouw ontdekte. En Hij zei tot haar: “Uw geloof heeft u gered.” Zij had een bloedvloeïng gehad. Herinnert u zich dat? Nu, hoevelen. . .

¹⁹¹ Merk op, deze geestelijken hier, u allen, jullie zijn herders. Herder broeders, de Bijbel zei dat: “Jezus Christus is dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.” Is dat juist? En de Bijbel zegt dat: “Hij is de Hogepriester, gezeten aan de rechterhand van God, nu, bemiddelend op onze belijdenissen.” Hij is de Hogepriester Die aangeraakt kan worden door het voelen van onze zwakheden. Is dat juist? Ziet u dat? Een Hogepriester. Nu, als Hij Dezelfde is gisteren en voor altijd, dezelfde soort aanraking zou dezelfde resultaten opleveren. Is dat juist?

¹⁹² Nu, kijkt u naar Hem toe. Hoe zou U Hem aanraken? Met uw geloof. Grijp vast en zeg: “Heer Jezus, ik heb een wanhopige behoefte.”

¹⁹³ Luister. Vraag dit. Bid niet voor uzelf; bid voor iemand anders. Laten wij het op die wijze nemen. Niet zoals voor uzelf; bid voor iemand anders. Moge de Heilige Geest daarvoor zorgen. Bid gewoon voor iemand anders. Sommigen van uw geliefden, of iemand waarvan u weet die, ergens, of zoiets, bid daarvoor. Zie, waarvan u weet. . . hoeft niet. . . Ze hoeven niet hier te zijn. God hoort gebed. Hij weet waarvoor u bidt.

¹⁹⁴ Hoevelen in het gebouw zijn vreemdelingen voor mij, dat ik niets over u weet? Steek uw hand omhoog. Dank u. Ik denk wel iedereen. Langs deze gebedsrij, een ieder van u, weet, als u weet dat ik een vreemdeling ben voor u, steek uw hand omhoog. Ik ken u niet.

¹⁹⁵ Nu, beseft u, als één aanraking van een kleine vrouw Jezus Christus, de Zoon van God zwak gemaakt heeft, kracht is van Hem uitgegaan (*deugd* betekent “kracht”), wat zou die rij voor mij doen, een zondaar, gered door genade? Zie, daar is uw interpretatie: “Meer dan dit zult gij ook doen.” Zie? Daar hebt u het. Nu, als ik de helft van die gebedsrij voor de onderscheiding zou nemen, zouden ze mij waarschijnlijk eruit dragen. Het maakt mij gewoon zwak. Er is iets mee. Ik kan dat niet allemaal doen. Maar ik kan voor elkeen bidden. Dat is toch wat u wilt, nietwaar mensen?

¹⁹⁶ Handen opleggen. Nu, Jezus, Hij zei niet: “Leg de handen op en bid.” Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven, als ze de handen op de zieken zullen leggen.” Zei nooit: “bid voor hen”; gewoon: “leg de handen op hen.” De opdracht om te bidden is: “Roep de ouderlingen van de gemeente, laat ze hen met olie zalven en voor hen bidden,” dat is voor de gemeente. Maar de evangelische gave van genezing is gewoon “leg handen op de zieken.” Wij weten dat. Niet ‘voor hen bidden’; “Leg handen op hen, deze tekenen zullen volgen!” Nu, maar dat de . . .

¹⁹⁷ Laten we zien, wie is . . . Broeder Borders, wie? In orde. Gewoon zodat de Heilige Geest kan beginnen en Zich onder ons bewegen.

¹⁹⁸ Nu, kijk, ik wil dat niemand rondloopt. Alstublieft nou, overal, wees zeer stil, wees eerbiedig. Nu, ik bedoel, wanneer de Heilige Geest iets doet, u wilt Hem prijzen, dat is goed, u behoort dat te doen. Maar loop niet rond. Zit stil. Want een ieder van u is een geest. En dan komt de zalving van de Heilige Geest, en stel, iemand helemaal daar achteraan zegt: “Ik vraag mij af of dat klopt,” ik voel dat hierzo. Iemand helemaal daar achteraan zegt: “Zeg, John, ken je *die en die en die en die?* *Ik was die en die.*” Ziet u, dat stoort.

¹⁹⁹ Ziet u, want, als de grote Geest van Eeuwig Leven met ons is, en Het heeft mij ergens voor gezalfd, dan voel ik het net zoals een hartslag. Zie, u . . . Dat is hoe ik—ik het vind. Zie, u raakt Hem aan. En daardoor, wanneer u tot Hem bidt, uw gunst en geloof raakt Hem aan; dan zal Hij gewoon . . . ik geef mezelf gewoon over, dan spreekt Hij over en begint mij te vertellen. Dan moet u de beoordelaar zijn of het juist is of niet.

²⁰⁰ Nu, als Hij dit wil doen, voor de laatste keer, nu gaan wij vertrekken, staan op het punt, de samenkomst staat op het punt te sluiten over enkele minuten, hoevelen zullen zeggen: “Ik zal het accepteren met geheel mijn hart en geloven voor wat ik nodig heb”? God zegene u nu.

²⁰¹ Hemelse Vader, in Uw handen leg ik dit gehoor. Ik neem iedere geest hier onder mijn controle, voor de eer en glorie van Jezus Christus. Ik vraag het in Zijn Naam. Amen.

²⁰² Nu, de dame hier, ik geloof (hield net haar hand omhoog) dat zij een volledige vreemdellinge voor mij was. Ik ken haar niet. Misschien onze eerste keer dat wij ooit zo dicht bij elkaar hebben gestaan, tenzij wij elkaar ergens op straat ergens passeerden. Maar God kent ons beiden. Nu als . . .

²⁰³ Nu merk op, vrienden. Hier is een beeld vandaag van Johannes 4, een vrouw en een man die elkaar voor hun eerste keer ontmoeten; Jezus en de vrouw uit Samaria. Nu, ik ben Jezus niet, noch is zij de vrouw uit Samaria, maar het is een ander tijdperk. Zijn zelfde Geest is hier. De vrouw die hier staat, het kan zijn dat zij een criticus is, zij kan een Christen zijn, zij mag een nabootser zijn, zij heeft misschien een financiële nood, zij staat hier misschien voor iemand anders. Ik weet het niet. Ik zou het u gewoon niet kunnen vertellen. Maar God weet het wel. Nu, als Hij wil staan en het mij vertellen, en (laat haar de beoordelaar zijn) als Hij mij precies iets over haar zal vertellen! Als ik . . . er iets bij haar is; ik zou het niet weten. Maar als Hij mij iets over haar zou vertellen, laat haar de beoordelaar zijn.

²⁰⁴ Dan, wel, als het juist is, weet u dat het uit een of ander kracht moet komen. Is dat juist? Een . . . Wel, hoe zou u dan die Kracht classificeren? Het predikt het Evangelie, moedigt Jezus Christus aan, roept zondaars naar het altaar, geneest de zieken en aangevochtenen, wat voor soort Geest, wat voor soort

vruchten zou die Geest dragen? Dezelfde soort vruchten die Jezus Christus droeg, met de Geest van God op Hem. Is dat juist? Het zou een Christelijke Geest zijn. Natuurlijk zou het aan u liggen om uw keuze te maken, welke.

205 Maar, voor u zou het God zijn, nietwaar? [De vrouw zegt: “Ja, dat zou het zijn”—Red.] Ja. Want zij is een Christen.

206 Nu, hoe wist ik dat zij een Christen was? Want ik voel haar Geest, zie, nu net, net zoals een harts slag die binnenkomt en zoals pfoem, pfoem, pfoem gaat! En ik weet dat de Geest van God die op mij is, die mij nu zalft, herkent dat dat mijn zuster is. En ik heb haar nooit gezien, toch weet ik dat zij dat is. Zie, het is net zoals iets dat zo komt. Het gaat samen. Haar geest mengt zich met de Geest die mij gezalfd heeft.

207 Hoevelen hebben de foto van die Engel van de Heer gezien? Ze hebben, o, ze hebben ze overal, ze zijn er over heel de wereld. Bedenk, ik vertel u dit. Die Engel van de Heer die u op de foto ziet, de Vuurkolom die de kinderen van Israël leidde, die vlees werd gemaakt en woonde onder ons, kwam van God en ging naar God, keert terug in de laatste dagen om zijn werk uit te voeren, het Koninkrijk af te ronden, is hiér op nog geen zes inches van waar ik sta. Nu, onthoud dat. Wat een uitdaging! Maar ik geloof Hem. Hij weet. Ik weet dat Hij nooit faalt.

Nu, als de Heer aan mij iets over u zou willen openbaren, zuster.

208 En tot jullie in het gebedsrij, nu, wees gewoon klaar, want ik wil niet stoppen voor de onderscheiding van alles, want het . . . ik zou het niet kunnen. Maar wees gewoon klaar, wees in geloof.

209 Nu, als ik u zou kunnen helpen, en het niet zou doen, dan zou ik slecht zijn, ik zou niet hier in deze kansel moeten staan; en dat soort persoon, zeker niet. Maar ik heb hard gepredikt. En ik ben even een ogenblik aan het wachten om een gesprek met u te voeren.

210 Net zoals onze Heer heeft gedaan met de vrouw aan de bron, Hij zei: “Breng Mij wat drinken.” Zie? Wat deed Hij? Ving haar geest op, zien wat—wat er aan de hand was. Toen Hij dan haar moeite had ontdekt, vertelde Hij haar wat haar moeite was. Herinnert u zich wat het was? Ze had vijf mannen gehad; en zes, was het, want ze had er vijf gehad en degene met wie zij toen leefde maakte zes mannen.

211 En—en wanneer Hij haar vertelde wat haar moeite was, wel, zij zei: “Meneer, ik zie dat U een profeet bent.”

212 Zie, de—de—de Farizeeërs hadden net gezegd: “Hij was een waarzegger, een duivel.” Hij vertelde hen dat dat toen vergeven zou worden. Maar wanneer de Heilige Geest zou komen, om dat te doen, dat zou nooit vergeven worden, om Daar tegen te spreken.

213 Dus, maar zij zei: “Ik zie dat U een profeet bent. En wij weten (wij Samaritanen, wij kennen het Woord), wij weten dat wanneer de Messias komt, Die Christus genoemd wordt, Hij zal ons al deze dingen vertellen.” Zie, zij wist dat dat het teken van de Messias was.

En Hij zei: “Ik ben het, Die met u spreekt.”

214 En ze verliet het watervat en rende de stad in en zei: “Kom kijken, een Man Die mij de dingen verteld heeft, wat ik gedaan heb. Is Deze niet de Messias?”

215 Nu, als dat toen het teken van de Messias was, dan zou het nu het teken van de Messias zijn, als de Messias Dezelfde is gisteren, heden en voor altijd. Als deze Geest die . . .

216 U bent er zich van bewust dat er iets aan de hand is, nietwaar? Nu, laat gewoon het gehoor het weten. Een echt aangenaam, nederig gevoel is net geweest, is op u. Is dat niet juist? [De vrouw zegt: “Dat is juist.”—Red.] Steek uw hand omhoog. Heel erg aangenaam, nederig. Ik hou het Licht in het oog tussen mij en de vrouw. Nu breekt het weg.

217 De vrouw lijdt aan tuberculose. [De vrouw zegt: “U hebt gelijk.”—Red.] En zij komt net van een ziekenhuis voor tuberculose. [“O, o, o!”] Dat is waar. [“Juist”] Er is nog iemand. Het is deze jongen hier. Wacht even. Dezelfde Geest op hem. Wel, dat is uw kleinzoon. [“Ja, dat is zo. Juist.”] Dat is juist. Hij heeft een sinusprobleem. Hij heeft ook littekenvorming op zijn long. Dat is waar. [“Dat is juist. Precies juist.”] Dat is juist, nietwaar? [“Dat is juist. Het is zo. De dokters zeiden dat hij het had.”] Zeker. In orde. Mevrouw Harris, dat is uw naam. [“Dat is mijn naam!”] U en uw kleinzoon, ga naar huis, jullie problemen zijn voorbij. Jezus Christus maakt u . . . ? . . .

218 Gelooft u de Heer Jezus nu? Ziet u, dat is de Bijbel, dat is Gods Geest, die hetzelfde gisteren, vandaag en voor altijd doet. Gelooft u nu met geheel uw hart? Dat zou de doorslag moeten geven.

219 Nu, als ik geen woord zeg, gewoon mijn handen op u leg terwijl de Zalving hier is, zou u geloven? Ga dan, en word genezen, in de Naam van Jezus Christus.

220 Kom, zuster. U wilt van u maagprobleem afkomen? Ga gewoon, God dankend, en zeg: “Het is voorbij,” geloof met geheel uw hart.

221 Als ik mijn handen op u leg, gelooft u dat God u zal genezen? In de Naam van Jezus, word genezen. Dat is de houding waarmee u behoort te komen. Hij werd genezen. Dat is juist. Dat is de houding. Nu, bedenk, de Heilige Geest is hier.

222 Hier komt een liefelijke kleine jongen. Je bent te klein, lieverd, zowat, om geloof te hebben. Maar kijk even een ogenblik hierheen, naar Broeder Branham. In orde. Je hartprobleem is

voorbij nu. Je kunt naar huis gaan en gezond zijn. Amen. Jezus maakt je gezond.

223 Laten we “Dank de Heer” zeggen voor die kleine jongen. [Samenkomst zegt: “Dank de Heer!”—Red.]

224 Bent vreselijk nerveus geweest, nietwaar? Het zal u nu verlaten. Ga gewoon naar huis en zeg: “Dank u, Heer,” en word gezond.

225 Kom. Wel, die oude suikerziekte, als wij er gewoon van af zouden kunnen komen! Geloof u met geheel het hart? In de Naam van Jezus, moge het de vrouw verlaten en haar nooit meer lastigvallen. Amen.

226 Kom nu. Deze dame had hetzelfde, ook suikerziekte. Geloof met geheel uw hart nu wanneer u passeert, en word gezond, in de Naam van de Heer Jezus.

Geloof u, iedereen nu? Heb geloof in God!

227 Kom, mijn zuster. In de Naam van Jezus Christus, wees gezond. Heb geloof, twijfel niet.

228 Kom, dierbare broeder. Ik geloof eigenlijk dat u genezen werd toen u daarzo zat, u kunt dus gewoon voortgaan! . . . ? . . . God zegene u nu. In orde.

229 Kom, lieve zuster. Heb geloof in God! Dat is het. Dat is het. In Jezus Christus' Naam, wees gezond. Amen. God zegene u, zuster. Ga gewoon verder, wees verheugd en geloof. O, dat is de houding om mee te komen.

230 Nu, wees heel eerbiedig, iedereen nu op uw zitplaatsen blijven. Wees heel eerbiedig, de Heilige Geest is hier. Gewoon omdat Het niet heel veel tot hen zegt; soms zegt het gewoon dingen. Ik probeer het gewoon te zeggen. . . En als ik het snel zie verschijnen, zeg ik het en ga dan verder. Ziet u? Soms kan ik er plotseling weer voor enkele minuten uit komen, en dan verder gaan. Maar de Heilige Geest is hier, Hij weet nog steeds alle dingen.

231 Geloof u dat, dame? Kom even hier. Ik ben er zeker van, omdat u Spaans bent, en ik Iers, dat wij elkaar niet kennen. [De dame zegt: “Nee”—Red.] Dit is onze eerste ontmoeting. Geloof u dat Jezus Christus, Degene waarvan ik spreek, de ware Zoon van God is? Geloof u dat ik Hem juist vertegenwoordig? Geloof u dat Hij mij zond om u te helpen? [“Ja”] Als ik u vertel wat uw moeite is, zult u Hem geloven? Uw moeite is in uw rug. U hebt een rugkwaal. Ook heeft uw man een rugkwaal. Hij heeft moeite met zijn been. U hebt een meisje dat moeite heeft met de nek. Het werd veroorzaakt door een auto-ongeluk. Dat is juist. [“O, dank u, Heer!”] Ga naar huis, het zal allemaal goed met jullie worden.

232 Heb geloof. Twijfel niet. Nu, dat verzwakt en doet iets. Heb slechts geloof nu, geloof het.

In Jezus' Naam bid ik voor de vrouw. Amen.

²³³ Kom nu. Kom, meneer. Twijfel nu niet. U bent vreselijk nerveus en door elkaar geweest, en heeft ervoor gezorgd dat u een zweer in uw maag heeft, en het doet pijn. Maar ga naar huis nu, u zult gezond worden en in orde zijn. God zegene u. Heb geloof nu. Geloof met geheel uw hart.

²³⁴ Wel, wij kunnen zien wat er aan de hand is met de kleine baby, zij draagt hier haar beugels. Gaat u ervoor geloven nu, zuster [De zuster zegt: "Ja, ik geloof het."—Red.], dat God dat kleine meisje zal laten leven en opgroeien om een jonge fijne vrouw te zijn zonder deze beugels?

²³⁵ Dierbare Hemelse Vader, als ik dit kind kon genezen en deze beugels van haar wegnemen, zou ik het doen. Maar ik leg mijn hand op deze liefelijke kleine baby, die geen manier heeft om geloof voor zichzelf te hebben. Ik bestraf deze kreupele toestand. In de Naam van Jezus Christus, moge deze baby wandelen en leven. Net zo zeker als ik hier sta. [De zuster zegt: "Zij is genezen."—Red.] Zeker. Ja. U gelooft het, nietwaar? ["Ik geloof"] Hoevelen geloven het? Zij zal gaan, en de baby zal de beugels eraf halen en het zal lopen. In orde, heb geloof.

²³⁶ Zenuwachtige maag. En, o, my! Geloof u? Ga dan gewoon verder, en eet en heb het naar uw zin, en uw geloof heeft u gezond gemaakt.

Heb geloof nu, iedereen, heb geloof in God! Kom, dierbare zuster. U gelooft met geheel uw hart?

²³⁷ O Heer, ik bid dat U haar zult genezen. Zij moet Uw genezingskracht hebben, of sterven. En ik bid dat U haar zult genezen. Sta het toe. Sta het toe.

²³⁸ In orde, zuster. Laat mij u iets tonen. Er zijn een heleboel mensen daar in dit gehoor die aan hetzelfde lijden als u. Ziet u, laat mij u iets tonen. U hebt een zenuwachtig hart. Laat mij het tonen aan jullie daar. Allen die een probleem hebben met zenuwen (steek uw handen omhoog) en het hart, steek uw handen omhoog. Kijk naar hen, zie. Hoe zou ik een ieder van hen kunnen roepen? Zie? Ik zou het niet kunnen doen. Maar ik kan gewoon dat grote pact voelen; de vijand die u probeert vast te houden, en dat daar om genade wordt geroepen. Hij zal zijn houvast overal verliezen. Dat is juist. Dus, gelooft u dat hij het zal verliezen, dat hij het op u zojuist heeft verloren? [De zuster roept: "Ja."—Red.] U voelt u anders, nietwaar? U werd darnet genezen. Ga op uw weg en wees verheugd, zeg: "Dank U."

²³⁹ Kom, jonge dame, geloof met geheel uw hart en word gezond. In de Naam van Jezus, moge onze zuster genezen worden.

²⁴⁰ God, zegene deze kleine jongen vanavond. O, my! U gelooft dat Jezus u gezond zal maken? In orde. In Jezus' Naam! God zegene u.

241 In orde. Kom nu, en geloof, broeder. Kom, mijn broeder, een zaalwachter. Kom, u, ontvang de zegeningen van de Heer. Ik leg mijn handen op mijn broeder, in Jezus' Naam. Moge hij genezen worden. Sta het toe.

242 Gelooft iedereen? Heb geloof. Twijfel niet. Geloof nu gewoon. Gewoon omdat wij niet lang bij iedere persoon blijven, betekent dat niet. . . het gewoon vertellen. . . Ik zie het, maar ik wil gewoon niet dat het visioen. . . Het is iets dat zo ongeveer in u een connectie tot stand brengt wanneer u tot de mensen spreekt. Weet u wat ik bedoel? Het maakt een connectie, en dan ben je. . . Dat is het, ziet u, u bent. . . Het maakt je zwak.

243 Even een ogenblik, er gebeurde iets in het gehoor. [Broeder Branham pauzeert—Red.] Als u zult geloven, zult u nooit die blaasoperatie moeten ondergaan. [Een zuster roept: “O, o, o! O, o!”] U hebt de zoom van Zijn kleed aangeraakt, zuster. Wat heeft zij aangeraakt? Vertel mij wat zij aanraakte. Het is onmogelijk voor haar om mij aan te raken daarvandaan. Maar zij heeft net. . . Nu, laat mij u iets vertellen. Zij zat net daar toen en bad: “God, laat hem mij roepen.” Als dat juist is, als dat uw gebed is. . . Daar hebt u het, ziet u. Dat is het precies. U doet hetzelfde, en zie of het niet zo is. Doe gewoon hetzelfde. Goed.

244 Wij zijn vreemdelingen voor elkaar. Ik ken u niet, en u kent mij niet. God kent ons beide. Terwijl de Zalving hier is, zullen wij gewoon zien wat het probleem is. Als eerste, u hebt last van uw ogen, uw hoofd. U hebt een knobbel aan uw linkerarm en pols. [De vrouw zegt: “Dat is juist”—Red.] Dat is juist. Gelooft u? [“Ja”] U bent van een plaats dat Sunnyvale heet. [“Dat is juist”] Mevrouw White. [“Ja”] Ga naar huis, wees verheugd, en wees gezond. Goed.

245 Heb geloof in God, geloof gewoon nu, iedereen. Kom maar nu en wees. . . Gelooft u? Is iedereen aan het bidden? O, blijf gewoon voor God, in gebed!

Kom broeder. In Jezus' Naam, word gezond.

246 Kom, lieve zuster. Kom, gelovend met alles wat in u is. O Heer, in Jezus' Naam, genees mijn zuster. Amen.

247 Kom, lieve zuster, geloof gewoon in wat God nu doet, Zijn Tegenwoordigheid. U passeert onder het kruis nu. In de Naam van Jezus, moge zij genezen zijn.

248 Kom, zuster, terwijl u onder het kruis doorgaat, gelovend met geheel uw hart. De rugkwaal zal weggaan, en u kunt naar huis gaan en gezond worden. In orde. In de Naam van Jezus Christus!

249 Kom, lieve zuster. O Heer, ik bid, terwijl zij passeert, dat U haar zal genezen. Amen.

250 Kom, zuster. Geloof nu. Predikers, bid. Iedereen, bid. Kom. In Jezus' Naam, moge zij genezen worden. Amen.

251 Kom nu, geloof met geheel uw hart. Arme zuster, zij is er heel erg aan toe. Gelooft u dat God weet wat er met u aan de hand is? Gelooft u dat Hij het mij kan vertellen? Dan houdt het vrouwelijke probleem op. Ga naar huis en word gezond.

252 Kom gelovend. In orde, lieve zuster, kom maar. U gelooft met geheel uw hart? Denkt u dat u een poosje geleden werd genezen toen wij voor hen baden die hartkwalen hadden daar in het gehoor? Ja? [De zuster zegt: "Amen"—Red.] Ga gewoon door, word gezond, en geloof het met geheel uw hart.

253 Laten wij zeggen: "Prijs de Heer," iedereen. [Samenkomst zegt: "Prijs de Heer!"—Red.] Heb geloof in God.

254 Kom, mijn broeder. In de Naam van de Heer Jezus, moge hij gezond worden. Amen.

255 Is het niet wonderbaar? Is Hij niet wonderbaar? Geen wonder dat Hij "Raadsman, Vredevorst, Sterke God, Eeuwige Vader" genoemd werd!

256 Bid voor uw geliefden. Bid gewoon (niet voor uzelf) even een ogenblik voor uw geliefden. Bid voor iemand.

257 Dame, gelooft u? Gelooft u dat God mij kan vertellen waarom u daar staat? Ik zie dat u een . . . O, u bent een van de arbeiders? Ik ken u niet. Ik—ik denk dat ik u nooit heb gezien behalve dan daar in het gehoor. Is dat juist? Opdat het gehoor het zal weten. Dat is juist. U gelooft dat Christus aan mij kan tonen wat uw probleem is? [De dame zegt: "Amen"—Red.] En als Hij het dan doet, dan . . . Ja, omdat zij een identificatieplaatje draagt, zou iemand die hier aanwezig is kunnen zeggen: "Wel, zeker, zij is een arbeidster, hij kende haar." Ik heb u nog nooit in mijn leven ontmoet, ik weet van niets. Maar als ik u vertel waar uw probleem is, en het een en ander, dan weet u dat het iets buiten mij om moet zijn die het doet. Is dat juist? ["Dat is juist"] U bent niet hier voor uzelf. ["Neen"] U bent hier voor uw zoon. Dat is juist. En hij heeft iets niet in orde met zijn spieren. Het is een soort verslechtering van de spieren. Het heeft veroorzaakt dat hij in een toestand kwam, zijn ogen kijken scheel en van alles, heel erg nerveus. Zijn naam is Donald. ["Ja!"] Ga naar huis en geloof, laat hem gezond worden. Neem die zakdoek . . . ? . . .

258 Heb geloof in God. Twijfel niet. Wilt u komen, zuster. Kom, gelovend. Nu, laten wij bidden, iedereen zij in gebed. Kom, zuster. God, in de Naam van Jezus Christus, moge mijn zuster genezen worden.

259 Kom nu, lieve zuster. Dat is juist, kom maar langs. O Heer, terwijl zij onder het kruis van Christus passeert, moge het Bloed haar lichaam aanraken.

260 Kom, mijn lieve zuster, geloof voor de kleine. En, Heer, terwijl ze onder het kruis passeren, leg ik mijn handen op hen en vraag om hun genezing, in Jezus' Naam.

²⁶¹ Kom, mijn broeder, ga onder het kruis door, gelovend met geheel uw hart. U kunt hebben waarvoor u vraagt. In de Naam van Jezus Christus, moge hij genezen worden. Amen.

²⁶² Kom, broeder, hetzelfde, ga maar onder het kruis door, gelovend. In de Naam van Jezus Christus, sta het toe. Dat is juist.

²⁶³ Kom, mijn zuster. Heb geloof in God. Twijfel niet. Geloof. In de Naam van Jezus Christus vraag ik dat haar verzoek toegestaan wordt. Amen.

²⁶⁴ Bid, broeders. Iedereen, bid, overal. In orde. In de Naam van Jezus Christus, moge mijn zuster gezond worden.

²⁶⁵ Kom, zuster. In de Naam van Jezus Christus, moge zij gezond worden. Amen. Kom, wie het ook is die aan het bidden is, de een of andere man daar in het gehoor, blijf bidden.

In de Naam van Jezus Christus, moge zij genezen worden. Heb geloof in God.

Kom, zuster. Geloof nu, met geheel uw hart. In de Naam van Jezus, moge u gezond worden.

Kom, mijn broeder. Geloof u? Heel grote, sterke man, maar toch, met een maagkwaal. Geloof met geheel uw hart en ga naar huis, word gezond in de Naam van de Heer Jezus. In orde, meneer.

Geloof u, kleine zuster? In orde, kom hier naar mij toe. In de Naam van de Heer Jezus, moge haar verzoek toegestaan worden.

Geloof, mijn broeder, met alles wat in u is. In de Naam van Jezus Christus, moge uw verzoek toegestaan worden. Twijfel niet; ga verder, u kunt zien . . . ? . . . Kom.

God zegene u. Dank u meneer . . . ? . . . Het is in orde, nietwaar?

Geloof u met geheel uw hart? God zegene u, jonge man. In Jezus' Naam moge u gezond worden.

Kom, zuster. Is dit de laatste van de gebedskaarten? Alle gebedskaarten die uitgedeeld zijn? Hoe maakt u het? Geloof u dat ik Zijn dienstknecht ben? U gelooft het. U gelooft dan dat Hij mij alles kan vertellen over al uw problemen? In orde. Nu, ik geloof dat u net zei dat u net uit het ziekenhuis kwam. Een van de dingen die slecht gaan bij u, u hebt een kreupele heup, problemen met uw heup. Maar uw ziekenhuiservaring was voor een vrouwelijke operatie; het is nog niet genezen. Dat is juist, nietwaar? En uw naam is mevrouw Potts. Gaat u naar huis en wordt gezond nu . . . ? . . .

²⁶⁶ Geloof u met geheel uw hart? Heb geloof. Die man die daar achter zit is degene die ik steeds blijf zien. Hij is aan het bid . . . Hij heeft een wit hemd aan, open aan de kraag, bidt voor zijn vriend die daar aan de overkant van hem zit met een mentale toestand. Geloof u, meneer? Sta op uw voeten en aanvaard het.

Leg uw handen op uw vriend daar. Daar hebt u het. God zegene u. Ga naar huis en word gezond, zoon. Jezus Christus maakt u gezond. Halleluja. Hij bad voor zijn vriend. Dat is wat het doet. Jezus Christus, Gods Zoon, doet deze dingen, maakt u gezond. Gelooft u dat?

Hier is een vrouw die hier zit met een klein wit ding over haar hoofd, en zit net naast een meisje dat een blauw uitzierend iets in haar haar heeft. De vrouw bidt voor haar man. Dat is juist. Hij had kanker, en u bent bang dat het weer terug op hem komt. Dat is juist, nietwaar? In orde. Gelooft u? Sta op uw voeten dan, aanvaard Het. In de Naam van Jezus Christus, moge het hem verlaten.

²⁶⁷ Bid voor iemand. Bid voor een vriend. Bid voor iemand. Hier, helemaal daar achteraan, zie ik een man die achter deze vrouw hier zit, redelijk ver achteraan, die daar tussen zit, de tweede persoon die daar tussen zit, hij bidt voor zijn vrouw. Zij heeft een zenuwinkinking. Gelooft u, meneer? In orde, sta op uw voeten en aanvaard de genezing, en geloof met geheel uw hart. Ga naar huis en u zult vinden dat zij aan het genezen is. God zegene u, mijn dierbare broeder. Geloof met alles wat in u is.

Iemand anders die gelooft? Heb geloof in God. Hier, een klein oud meisje stak haar hand hier omhoog. Daar is het Licht dat over haar hangt. O, zij is een. . . Hier is een kleine. . . Er zijn er twee. De kleine dame stak haar hand omhoog. De kleine dame die naast haar zit, het lijkt erop dat het Licht over de kleine dame hangt met de blauwachtige jurk aan. U bidt voor iemand: een neef, heeft een hartkwaal, nerveus. Dat is juist, of niet? Hij is hier niet. Hij is in Los Angeles. Dat is uw zuster, de reden dat het zo een hecht contact is. Zij bidt ook, maar het is voor een vriend. Zij bidt voor de bekering van deze vriend. Deze vriend is een Katholiek, en zij bidt voor hem. Dat is juist. U bent beide zusters. Als dat waar is, sta op uw voeten. God zegene u. Ik ken u niet, heb u nog nooit in mijn leven gezien. Maar er is iets vreemds met u. U bent of ergens geweest, of—of u kent iemand van ergens waar ik ben geweest. Ik zie een vreemd uitzierende plaats. Het is niet—het is zelfs niet. . . Het is Duitsland. Bent u Duitse? Dat is juist. Dat bent u. Dat is precies juist. In orde, uw geloof heeft uw verzoek aan u gegeven. Ga naar huis. U zult het vinden op de wijze dat u het geloofd hebt. Halleluja.

²⁶⁸ Ik daag u uit, in de Naam van Jezus Christus, om te geloven dat Het waar is. Ik daag. . . Hoe. . . Is er een zondaar hier die hier zou willen komen staan voordat wij verder gaan met de genezingsrij? Zondaar vriend, u die teruggevallen bent, zou u de Heer Jezus willen kennen als uw persoonlijke Redder? Kom hier even terwijl het orgel een kleine liefelijke altaarroep voor ons speelt. Kom hier. De Heilige Geest weet wie u bent. Als u een nood aan Christus heeft nu in uw leven, zou u naar voren komen, gewoon op dit ogenblik, en hier bij het altaar staan? Dit zou de

laatste keer kunnen zijn dat ik ooit met u zal kunnen bidden in al de dagen van onze levens. Dit is uw gelegenheid. God zegene u, jonge man.

Wilt u komen? Iemand anders? Deze man die hier komt. Iemand anders? Kom maar naar voren achter het scherm langs, en kom maar naar het altaar nu, terwijl wij gewoon even wachten. Wij zullen wachten. Kom maar hiernaartoe, meneer, en ga daar staan.

Nog iemand die bij hem wil komen staan? Kom eruit. Kom nu maar gelijk naar voren om hier te staan, zodat wij voor u kunnen bidden. Ik zal blij zijn. Ik zal heel erg blij zijn om met u te bidden. Kom maar gewoon. Dat is alles wat wij u vragen om te doen.

God zegene u, meneer, ga hier staan. Is er een ander?

²⁶⁹ Er is een bron gevuld met Bloed getrokken uit Immanuëls aderen, waarin zondaars, ondergedompeld in de vloed, al hun schuldige smetten verliezen. Is God in Zijn universum? God in Zijn Woord? God in Zijn Zoon? Nu, is God in Zijn volk? Wel, God is dan daadwerkelijk hier. Hij wil in u komen. Wilt u niet komen?

Er is een bron gevuld met bloed,
Getrokken . . . ? . . .

Al hun schuldige smetten verliezen.

Wilt u nu gewoon komen, u die een behoefte aan Christus heeft? Wij geven er niet om tot welke kerk u behoort, of naar welke u heen gaat, of naar welke u heen zult gaan. Kom. Zo is het goed. Kom direct rondom het altaar nu. U die de Heilige Geest niet heeft, zou u willen komen? Kom nu maar hiernaartoe terwijl wij zingen. Kom nou.

Waarin zondaars ondergedompeld in die vloed,
Al hun . . .

God zegene u, lieverd. Ik heb een kleine Sarah thuis van jouw leeftijd ongeveer. Zie je dat, mama?

Al hun schuldige smetten kwijtraken.

God zegene u, zuster. Bent u ervan overtuigd dat Christus in Zijn volk is? Kom nou naar voren, wilt u? Kom maar naar voren. Kom deze kant op.

Waarin zondaars ondergedompeld in die vloed,
Al hun schuldige smetten kwijtraken.
De stervende dief verheugde zich
Die bron te zien in zijn dag; (Christus wordt
u aangeboden, vriend. Wilt u Hem komen
ontvangen?)

. . .moge ik, even (God zegene u. Dat is goed.

Wandel nou. . .)

Al mijn zonden wegwassen.

Al mijn zonden wegwassen,

Al mijn zonden wegwassen;

En daar moge ik, even min als hij,

Al mijn zonden wegwassen.

²⁷⁰ Opdat ik zeker zal zijn dat er geen bloedige handen zijn op de dag des oordeels die naar mij zwaaien en zeggen: “U had een beetje langer moeten wachten,” vraag ik en nodig ik iedere persoon uit die zonder Christus is, zonder hoop, zonder de Heilige Geest, in de Naam van Jezus Christus, nodig ik u uit naar dit altaar hier. Kom en ontvang Hem nu. Maar als u het niet doet, dan zal ik niet verantwoordelijk zijn op de dag des oordeels. Maak het nu vast, terwijl Christus in ons midden is. Wij zijn er ons van bewust.

God is in Zijn universum. U ziet Hem daar buiten. God is in Zijn Woord. U ziet Hem hier. God is in Zijn Zoon. U ziet Hem bij het kruis. God is in Zijn volk. U ziet dat het zich hier beweegt en te werk gaat. Het is hier, nu.

Laten wij komen, terwijl wij nog een keer zingen: “Er is een Bron gevuld met Bloed.” Wilt u niet komen?

Er is een bron gevuld met Bloed, (Hier is de bron. Hier bij het kruis. Wilt u niet komen?)

. . . Immanuëls aderen,

Waarin zondaars ondergedompeld in die vloed,

Al hun schuldige smetten kwijtraken. (God zegene u.)

Al hun schuldige smetten kwijtraken,

Al hun schuldige smetten kwijtraken;

Waarin zondaars ondergedompeld in die vloed,

Al hun schuldige smetten kwijtraken.

²⁷¹ Blijf gewoon komen. Dat is juist. Blijf komen. Wij zullen blijven wachten. Wij hebben een heleboel tijd om te wachten voor berouwvolle mensen om naar het altaar te komen. Kom nou maar. Wij zijn blij, gelukkig, God dankbaar dat u komt. Kom nu toch naar voren in de Tegenwoordigheid van de Heilige Geest, van Hem Die alomtegenwoordig is, almachtig, oneindig. Wilt u nu naar Hem komen terwijl genoeg van Zijn genade vloeit om allen te redden, om aan u alles te geven dat u nodig hebt. Hij is hier om u de Heilige Geest te geven, uw leven te redden, u te genezen van gelijk welke ziekte, om gelijk wat voor u te doen waar u naar verlangt. De Heer zegene.

²⁷² Nu, terwijl het gehoor bidt, in stilte, ga ik spreken tot degenen die hier zijn. Vrienden, iets vertelde u om naar dit altaar te komen. Het was Dezelfde Die uw hart kent, Dezelfde Die hier

spreekt, de Heilige Geest, God. God is de Heilige Geest in Zijn volk, de wereld tot Zichzelf verzoenend.

Nu, Hij is gekomen om u tot Zichzelf te verzoenen. Zalig bent u. Zalig zijn de ogen die open zijn om het Koninkrijk Gods te zien. Er zijn vele duizenden van jullie verwantschap voor u geweest, honderden en honderden van uw grootouders, die verlangden om deze dagen te zien. Vele grote mannen voor ons, vele grote mannen voor u verlangden om de tijd te zien wanneer de Heilige Geest in de gemeente zou komen doen wat u deze namiddag zag gebeuren. Ze stierven in het geloof, gelovend dat op een dag hun kinderen het zouden zien.

Nu, u hebt het gezien deze namiddag. U hebt het Woord gehoord. U weet dat Het de waarheid is. En God heeft uw ogen geopend; hun gebeden.

²⁷³ Hier zijn kleine meisjes die hier staan, een moeder die er staat en twee kleine meisjes vasthoudt. Kleine kindjes kwamen huilend naar voren. Ik vraag mij af of een kind, kinderen, de volwassene soms niet veroordelen, vanuit hun tedere kleine hart. Ze hebben het niet door allerlei teleurstellingen van de wereld gehaald en allerlei. Het is teder en zoet. Ik kijk naar deze twee kleine meisjes omarmd in een knuffel tegen de dame, net alsof ze verwachten dat er iets zou gaan gebeuren. Zeker, God spreekt tot Zijn kleine kinderen. De Bijbel zegt het. "Laat de kinderkens bij Mij komen. Verhinder hen niet."

Ik zie een kleine moeder hier die haar baby vasthoudt, een liefelijke kleine baby, houdt het in haar armen. Zij is hier gekomen nu om tot Christus verzoend te worden. Nu, zalig bent u. "Niemand kan tot Mij komen. . ."

Een jonge man die een jonge echtgenote vasthoudt, veronderstel ik, staat haar daar vast te houden. Zij huilt. Hij heeft zijn hoofd gebogen uit eerbied. Weet u dat dat de werken zijn van de Heilige Geest? Anderen, kleine meisje met bruine ogen, kijkt naar mij, ongeveer zeven of acht jaar oud, kleine bruine ogen en bruin haar, haar kleine gezicht is helemaal opgelicht. Zij verwacht iets. Zij is misschien Spaans.

²⁷⁴ Ik zie een mooie jonge vrouw, net op het kruispunt van het leven, met haar hoofd gebogen uit eerbied, haar armen gevouwen. Ik zie anderen, grijze haren, hun hoofden neergebogen. Dit is een heilig moment.

Bedenk, vrienden, wij komen hier gewoon niet naar voren om slechts te komen. Wij zijn gekomen omdat God u heeft geroepen. Jullie zijn de trofeeën van deze samenkomst deze namiddag. Eerlijk gezegd, jullie zijn de trofeeën van de genade van Jezus Christus, dat Hij u geroepen heeft om verzoend te worden en om te komen om Hem te ontvangen deze namiddag. God zij met u.

“Zalig zijn zij (Zie?) die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. Zij zullen verzadigd worden.” U vindt dat terug in de Zaligsprekingen. Jezus zei het.

Jonge mannen die hier staan, gewoon jonge mannen, misschien achttien, twintig jaar oud, misschien toekomstige predikers, hoe zou ik het weten? Misschien dat van daar een zendeling zal uitgaan die de wereld zal verlichten. Misschien dat van onder die jonge mannen gaven zullen komen die duizenden van zielen naar Christus zullen doen keren, en u was aanwezig op de dag toen ze naar het altaar kwamen. Wat een wonderbare tijd.

²⁷⁵ Laten wij onze hoofden buigen nu, terwijl ik gebed aanbied. “Niemand kan tot Mij komen,” zei Jezus, “tenzij Mijn Vader hem eerst trekt. En al wat tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven.”

Heer, hier zijn ze. Ze zijn gekomen omdat U hen gebeden heeft om te komen. De Heilige Geest in hun hart werd ontroerd en riep hen, en zij zijn gekomen. Hier staan ze bij het altaar, berouwvol, gebogen hoofden, willen gevuld worden met Uw Geest van Uw—Uw goedheid. Vul hen, Heer. Heilig hun levens. Stuur hen naar de oogstvelden, deze mensen die hier staan te wachten. Het kan ook gewoon thuis zijn. Het kan overzee zijn. Het kan waar ook zijn, maar er is een oogst klaar om binnen te halen.

Heer, ik bid dat U hun zielen zult heiligen en hen vullen met de Geest totdat ze uitverkoren vaten van U zullen zijn: misschien de kleine huisvrouw om de burenen te oogsten, misschien het kleine kind om over Jezus te spreken met een klein meisje op school, misschien de jonge mannen om het Evangelie naar Mexico mee te nemen, of een ander land ergens anders. Sta het toe, Heer. De oudere om op de straathoek tegen zijn kameraad te spreken, misschien ergens anders: de fabrieksman tot zijn baas, of tot degenen die in de fabriek zijn. . . Gij weet het, Heer. Ik bid dat U hen op dit moment zult vullen met Uw goedheid en genade.

Ze zijn gekomen; ik weet dat U hen hebt ontvangen, omdat U zei: “Hij die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Hij die Mij belijden zal voor de mensen, hem zal Ik belijden voor Mijn Vader, en de heilige Engelen.” Dus, ze zijn hier en staan in het publiek om een belijdenis af te leggen: ze waren verkeerd. Ze willen in orde zijn. Ontvangt U hen, Vader. Ik bid dat U hen zult zegenen, en hen maken tot Uw kinderen van nu af aan, door Jezus Christus’ Naam. Amen.

²⁷⁶ God zegene u, een ieder van u. Ontvang de Heilige Geest. Ga nu maar in de kamer waar wij u kunnen ontmoeten, hier achteraan, en de handen op een ieder van u leggen, om te bidden. Hier helemaal achteraan, ga maar naar achteren. Er is een kamer die hier achteraan klaargemaakt is, waar u over slechts enkele

ogenblikken zult zijn, daar achteraan, voor de—de volledige vervulling. Kniel neer; dank God dat Hij u gered heeft. Er zullen handen op u gelegd worden, daar achterin, voor uw behoefte, en voor de Heilige Geest. God zegene u. Zegen deze kleine moeder, hen allen die er gaan en hun kleine baby's dragen, en de vader die het haar van zijn kleine baby aait, wetend dat hij ook weet dat hij op een dag tegen zijn kleintje kan vertellen dat wij in die samenkomst zaten waar ze tot de Heer Jezus kwamen. (*In het lieflijke toekomstige oord.*)

Er is een land dat schoner is dan de dag,
En door geloof kunnen wij het van veraf zien.
Want de Vader wacht over de weg,
Om ons daar een woonplaats te bereiden.
In het lieflijke toekomstige oord,
O, zullen wij elkaar ontmoeten op die prachtige
kust.
In het lieflijke toekomstige . . .

LAAT ONS GOD ZIEN DUT59-1129
(Let Us See God)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmiddag 29 november 1959 te Santa Clara County Fairgrounds in San Jose, Californië, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org